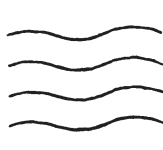

ΖΩΓΛΟΠΙΤΙΚΑ

Χρονικά

ΚΩΔΙΚΟΣ 4171

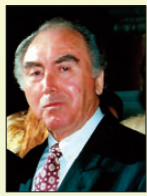
ΕΤΟΣ 20ο - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 85 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2013

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΝΑ ΤΡΙΜΗΝΟ ΑΠΟ ΤΟ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΡΑΧΟΥΛΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΡΑΧΟΥΛΙΩΤΩΝ «Ο ΙΤΑΜΟΣ»

Εκδότης σύμφωνα με το Νόμο: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΟΥΛΑΣ - Τηλ. 6976777462

Από το Ημερολόγιο του αγωνιστή Νικολάου Κασομούλη (1836-1837) Νεότερα στοιχεία για τη μετεγκατάσταση του Ζωγλοπιού

Είναι γνωστό ότι το Ζωγλόπι, με αυτή ή άλλη ονομασία, μετεγκαταστάθηκε τουλάχιστο τρεις φορές. Στην αρχαιότητα και τον πρώιμο μεσαίωνα το βρίσκουμε στη θέση Παλιοκλήσι-Στενό, όπου και οι γνωστές αρχαιότητες, στην τουρκοκρατία το συναντούμε στο σημερινό Παλιοζωγλόπι, απ' όπου μετεγκαθίσταται στη σημερινή θέση του, αρχικά ως Ζωγλόπι και αργότερα (1928) ως Ραχούλα. Η τελευταία μετεγκατάσταση, όπως αναφέρεται σε αρκετά άρθρα των Ζωγλοπικών Χρονικών και στο συλλογικό βιβλίο "Η Ραχούλα" (σελ.57) άρχισε το 1840 και ολοκληρώθηκε περί το 1860. Φυσικά, όταν πρόκειται για μετεγκατάσταση ενός ολόκληρου χωριού, οι χρονολογίες αυτές δεν μπορεί να είναι απολύτως ακριβείς. Κομβική είναι η χρονολογία ανέγερσης (1852), που βρέθηκε χαραγμένη σε πέτρα στο νάρθηκα της παλιάς εκκλησίας. Για να χτιστεί όμως μια εκκλησία, πρέπει πρώτα να σχηματιστεί ένας αξιόλογος κοινοτικός πυρήνας και αυτό δεν γίνεται από τη μια μέρα στην άλλη. Καθώς επίσης είναι γνωστό, η λιθανάγλυφη επιγραφή στο νάρθηκα μπαίνει αφού έχει ολοκληρωθεί το έργο της ανέγερσης, που και αυτό απαιτεί αρκετά χρόνια. Με αυτόν το συλλογισμό οδηγούμαστε στην άποψη ότι η μετεγκατάσταση του Ζωγλοπιού πρέπει να άρχισε πολύ πριν από το 1840, ίσως και το

Γράφει ο
Λάμπρος
Γριβέλλας
lampgriv@gmail.com

Συνέχεια στην 3η σελ.

Δύο κάστρα

του Πέτρου Σερ.Παπαζαρκάδα*

Στρατηγού ε.α. - συγγραφέα-ποιητή
μέλος της Ένωσης Ελλήνων Λογοτεχνών

[Ο Πέτρος Παπαζαρκάδας, τακτικός συνεργάτης των "Ζ.Χ." είναι εκ πατρός κατά το ήμισυ Ζωγλοπίτης, διότι η γιαγιά του Ελένη, το γένος Στέργιου Καραγιάννη από το Ζωγλόπι παντρεύτηκε τον παππού του παπα-Δημήτρη Ζαρκάδα (Παπαζαρκάδα) από το γειτονικό Καταφύγι. Η άλλη αδελφή της Ζωή, παντρεύτηκε τον Γιάννη Ζούκα από το ίδιο παρπαπάν χωριό. Θυγατέρα της Ζωής ήταν η Φροσύνη, σύζυγος Γρηγόρη Μήτρα από τη Ραχούλα.]

Στην εδαφική περιφέρεια του Καταφυγίου Καρδίτσας υπάρχουν δύο Αρχαία οχυρωματικά έργα (Κάστρα: τα ονομάζει ο κόσμος), των

Η βασιλόπιτα

Σύμφωνα με τη χριστιανική παράδοση

Σύμφωνα με τη χριστιανική παράδοση, όταν ο αυτοκράτορας Ιουλιανός ο Παραβάτης εξεστράτευσε κατά των Αράβων, περνώντας με το στρατό του από την Καισάρεια της Καππαδοκίας, έστειλε τον αγγελιοφόρο του να ζητήσει ψωμί από τον επίσκοπο Βασίλειο, που ήταν παλιός συμμαθητής του στην Αθήνα. Εκείνος του έστειλε δυο κριθαρένια ψωμιά και μια Καινή Διαθήκη. Ο αγγελιοφόρος τα πήγε στον αυτοκράτορα Ιουλιανό και εκείνος, μόλις είδε ότι τα ψωμιά ήταν κριθαρένια, τα επέστρεψε μαζί με δυο δέματα σανό!

Ο Βασίλειος, αφού τα δέχτηκε, είπε στον αγγελιοφόρο:

Πες του αυτοκράτορά μας ότι εγώ από αυτά που τρώγω του έστειλα. Φαίνεται ότι και αυτός έκαμε το ίδιο, δηλαδή από αυτό

Συνέχεια στην 3η σελ.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΙΤΑΜΟΥ ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ 1902

[Σ.Σ. Για χάρη των αναγνωστών μας παραθέτουμε τα ολίγα βιογραφικά που γνωρίζουμε για τον Δημήτριο Τσικρίκα. Ο Δ. Τσικρίκας κατάγεται από το Φανάρι και είναι γαμπρός του προεστού του Ζωγλοπιού Πάνου Ι. Ζωγλοπίτη, σύζυγος της μικρότερης θυγατέρας του Μαρινώς. Το 1902 ο Δ. Τσικρίκας ήταν δικηγόρος Καρδίτσας, ενώ αργότερα υπηρέτησε ως εισαγγελέας. Πέθανε το 1925. Μεταξύ των άλλων, ο Ζωγλοπίτης του έδωσε ως προίκα και το σπίτι στο Παλιοζωγλόπι, το οποίο εκείνος πούλησε στο δάσκαλο Βαγγέλη Τζωαννόπουλο.]

Γράφει ο
Βασίλης Ν.
Μαγούπουλος
basilmag@gmail.com

Ο Δ. Τσικρίκας με τη
σύζυγό του Μαρινώ

Στο φύλλο με αριθ. 55/2005 των Ζωγλοπικών Χρονικών, ο αγαπητός φίλος Λάμπρος Γριβέλλας δημοσίευσε μια φωτογραφία της κόρης του πρώτου Δημάρχου του παλαιού Δήμου Ιτάμου Πάνου Ζωγλοπίτη, Μαρινώς, και του συζύγου της Δημ. Χ. Τσικρίκα, μαζί με κάποια πρόσθετα βιογραφικά στοιχεία των μελών της μεγάλης, αρχοντικής και ιστορικής οικογένειας των Ζωγλοπिताίων. Με αφορμή την φωτογραφία αυτή θα αναφερθούμε σήμερα στον Δικηγόρο Δημ. Χ. Τσικρίκα, ο οποίος στις αρχές του 1902, μέσα από τις στήλες της εφημερίδας του Βό-

Συνέχεια στην 4η σελ.

οποιών απομεινάρια λίθινων τειχών κοντά στο έδαφος σώζονται και δηλώνουν την αρχαία καταγωγή τους. Αποδίδονται στους Δόλοπες έ-να ανεξάρτητο για την εποχή του ελληνικό φύλλο (καταγράφεται η ιστορική του ύπαρξη, περίπου, από το 1100 π.χ. έως και το 100 π.χ.), το οποίο, γειτονεύοντας με τους Θεσσαλούς, κατοικούσε στο νοτιο-δυτικό και νότιο τμήμα του κάμπου της Καρδίτσας μέχρι την περιοχή του Δομοκού, καθώς και στα ανατολικά βουνά των Αγραφών και μέχρι τον Τυμφρηστό (Ευρυτανία) και την Αιτωλοακαρνανία (Αιτωλία για την εποχή εκείνη). Οι Αιτωλοί πραγματοποιούσαν εισβολές στη χώρα των Δολοπίτων.

Τρεις από τις κύριες πόλεις του κρατιδίου βρίσκονταν κοντά στα ριζά του κάμπου της Καρδίτσας και ήταν οχυρωμένες. Μία παρά το σημερινό Κέδρο, όπου οδηγούσε η οδική για την εποχή ορεινή κατεύθυνση από Ρεντίνα. Η δεύτερη, η Καλλιθέρα, στο ή παρά το σημερινό Καλλιθέρο (κοιλιάδα Καράμπαλη), όπου οδηγούσαν δυο κατευθύν-

Συνέχεια στην 4η σελ.

Σ' αυτό
το
φύλλο
θα
διαβά-
σετε...

1. Νεότερα στοιχεία για τη μετεγκατάσταση του Ζωγλοπιού.....	1-3
2. Η κατάσταση του Δήμου Ιτάμου στις αρχές του 1909.....	1-4
3. Δυο κάστρα.....	1-4
4. Η βασιλόπιτα.....	1-3
5. Ο σέμπρος.....	1-5
6. Ανοχτή επιστολή.....	2
7. Κοινωνικά-Συνδρομές-Ανέκδοτα-Γλωσσολογικά.....	2
8. Παράπονο (ποίημα).....	2
9. Δυο τραγούδια από τη γειτονιά μας.....	3
10. Η ιστορία της πατάτας.....	3
11. Το Φράγμα.....	5
12. Φωτογραφίες από την έκθεση 'ρεορίε'.....	6
13. Οι Φωτάδες.....	6
14. Η βασιλόπιτα του Συλλόγου (φωτογραφίες).....	7
15. Εποχικές ιώσεις.....	8
16. Απογραφή 2011-Σχολιασμός αποτελεσμάτων.....	8
17. Η πασιέντσα.....	9
18. Αρχαία ελληνικά γινώμια.....	9
19. Αρχαία ανέκδοτα.....	9
20. Το Βάλσαμο.....	10
21. Ο Καππαδόκης Μέγας Βασίλειος.....	10
22. Επαγγέλματα που χάθηκαν.....	11
23. Από τις δημαγωγίες στο Δήμο Καρδίτσας.....	12
24. Αποτελέσματα διαγωνισμού φωτογραφίας.....	12
25. Προβλήματα και ζημιές από την κακοκαιρία.....	12

ΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΕΤΟΣ

Ο Μορφωτικός Σύλλογος Ραχούλας και τα
"Ζωγλοπτικά Χρονικά"
εύχονται
στους απανταχού χωριανούς και στους
αναγνώστες τους ατομική και οικογενειακή
ΥΓΕΙΑ, ΕΥΤΥΧΙΑ, ΥΠΟΜΟΝΗ
και ΑΛΗΛΕΓΓΥΗ να περάσουμε τα δύσκολα

ΠΑΛΙΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ Ο ΣΕΜΠΡΟΣ

α. Κάθε οικογένεια προσπαθούσε να παράγει όσο το δυνατόν περισσότερα γεωργικά και κτηνοτροφικά προϊόντα ώστε να καλύψει τις ανάγκες της και το πλεόνασμα να πουληθεί για να αγοράσει όσα προϊόντα

Γράφει ο
Βασίλης Χρ.
Καραγιάννης

που δεν παράγονταν στον τόπο μας, όπως και βιομηχανικά. Απαραίτητη η ενασχόληση με τη γη και η καλλιέργεια αυτής. Από τα προϊόντα που παράγονταν με την καλλιέργεια τρέφονταν όχι μόνο οι άνθρωποι αλλά και όλα τα ζώα του σπιτιού, μικρά και μεγάλα, λίγα ή πολλά.

Για να καλλιεργηθεί τότε η γη χρειάζονταν αροτριώματα ζώα όπως άλογα, μουλάρια, γελάδια, βό-

Συνέχεια στην 5η σελ.

Ανοιχτή επιστολή

Προς τους συγχωριανούς αναγνώστες των Ζωγλοπίτικων Χρονικών

Αγαπητοί χωριανοί

Τα "Ζωγλοπίτικα Χρονικά" το 2013 κλείνουν είκοσι (20) χρόνια συνεχούς παρουσίας. Στο διάστημα αυτό κατάκτησαν την αγάπη και την εκτίμηση όλων, όχι μόνο των συγχωριανών αλλά και άλλων που ζητούν επίμονα την εφημερίδα, ενώ αξιόλογοι άνθρωποι του πνεύματος και της επιστήμης τιμούν τις στήλες της με ενδιαφέροντα άρθρα τους.

Τα "Ζωγλοπίτικα Χρονικά" με τη συνεπή λειτουργία τους, την άψογη εμφάνιση και τα εμπεριστατωμένα άρθρα τους δίκαια κατάκτησαν μια από τις πρώτες θέσεις των ιστορικολαογραφικών εφημερίδων σε πανελλήνια κλίμακα.

Η επιτυχία οφείλεται σε δύο παράγοντες: Στη Συντακτική Επιτροπή της εφημερίδας και στους αρθρογράφους της από τη μια και από την άλλη σε όλους εσάς τους συγχωριανούς που με τη συνδρομή σας επιτρέψατε στην εφημερίδα να καλύπτει τη δαπάνη έκδοσης και αποστολής της.

Δυστυχώς, τον τελευταίο καιρό οι συνδρομές βαίνουν συνεχώς μειούμενες, με αποτέλεσμα να μας προβληματίζει η έκδοση της εφημερίδας στο μέλλον, δεδομένου ότι η δαπάνη έκδοσης και αποστολής της, μετά και από τη διακοπή χρηματοδότησης της ταχυδρομικής αποστολής από το κράτος, φθάνει τα οκτακόσια (800) ευρώ.

Προς το παρόν τα ελλείμματα καλύπτονται από κάποιο πενιχρό υπόλοιπο του ταμείου, αν όμως οι συνδρομές συνεχιστούν με αυτόν το ρυθμό, οι λύσεις που απομένουν είναι: Να διακοπεί η έκδοση της εφημερίδας ή να εκδίδεται δυο φορές το χρόνο. Και οι δύο παραπάνω λύσεις είναι εις βάρος της ποιότητας της εφημερίδας, αλλά κυρίως εις βάρος εκείνων των συνδρομητών που καταβάλλουν τακτικά τη συνδρομή τους.

Πρέπει να επισημάνουμε ότι, αν όλοι οι συνδρομητές κατέβαλαν έστω και από 10 ευρώ το χρόνο, η εφημερίδα δεν θα αντιμετώπιζε κανένα πρόβλημα. Δυστυχώς εκείνοι που καταβάλλουν τη συνδρομή τους είναι πάντα οι ίδιοι.

Ελπίζουμε ότι η υπερηφάνεια και ο πατριωτισμός των Ραχουλιωτών δεν θα επιτρέψουν να διακοπεί η επιτυχημένη πορεία μιας εικοσαετίας των "Ζωγλοπίτικων Χρονικών".-

Χρήματα μπορείτε να δίνετε στα μέλη του Δ.Σ. και της Συντακτικής Επιτροπής της εφημερίδας ή να καταθέτετε στο λογ/σμό **368/558733-64** της **Εθνικής Τράπεζας** αφού δηλώσετε **το όνομά σας**.

ΠΑΡΑΠΟΝΟ

Εσκοτεινιάσαν τα βουνά, εμαύρισε ο κάμπος
στον Ίταμο ρίχνει νερό, στα Άγραφα χιονίζει
και παρακάτω απ' το χωριό σιγανοψιχαλίζει.
Η Τσιούκα φόρεσε το κάτασπρό της πέπλο
και καρτερεί το νυφικό (χιόνι) νυφούλα για να γίνει.
Ο άνεμος λυσομοανά, τα δένδρα ξεριζώνει
(χαρά σ' αυτούς που έχουνε στο σπίτι ένα τζάκι)
και το ποτάμι ροβολά θολό κατεβασμένο.
Πέφτουν βροντές απανωτές, εμαύρισε ο τόπος
κι οι αστραπές τον ουρανό τον σχίζουν δίχως λύπη.
Και η βρύση που είναι παρακεί ιστορική τη λένε
γιατί εκεί ανταμωθήκανε πολλοί καπεταναίοι,
εκεί έπιναν κρύο νερό και σούβλιζαν κριάρια.
Ίταμε, στέκεις εκεί περήφανος χειμώνα -
καλοκαίρι.

την άνοιξη καρτέραγες τους Σαρακατσαναίους
και το χειμώνα συντροφιά τα άγρια ζουλάπια.
Το καλοκαίρι έρχονται οι παραθεριστάδες
να πιουν κρύο νερό, στα έλατα να ξαπλώσουν.
Τώρα που ο δρόμος έγινε δεν λείπουν οι ξένοι
και σπ' εκκλησάκι παρακεί, ανάβουνε κεράκι.
Χαρά σ' αυτούς όπου μπορούν κοντά σου για να
έρθουν
κι αλλοίμονο σ' αυτούς, που ψήνονται στον κάμπο.
Άραγε θα μ' αξιώσει ο Θεός να' ρθω και εγώ κοντά
σου
ή θα πεθάνω μακριά με το παράπονο στα χείλη;

Θωμάς Κίσσας
- KABAΛA-

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΤΑ Ζ.Χ.

Απόστολος Θ. Βρέκος (684)	20
Αθανάσιος Νασιάκος (685)	20
Δημήτριος Παπαδημητρίου (686)	50
Φώτιος Κομπούρας (687)	30
Κων/νος Κομπούρας (688)	20
Προκόπης Ρίζος (689)	20
Βικτώρια Μπέλλου (690)	20
Παναγιώτα Παπαστεργίου (691)	20
Βασίλης Θωμόπουλος (692)	20
Παρασκευή Κερασοβίτη (693)	50
Φώτης Κορκόντζελος (694)	15
Παναγιώτης Αγ. Κατσιούλας (695)	50
Αθανάσιος Πόλκος (696)	20
Ιωάννης Κωστάκος (697)	20
Παναγιώτης Τσιούκης (698)	20
Αθανάσιος Δερματάς (699)	10
Αναστάσιος Κατσαρός (700)	10
Κώστας Θ. Βασιλάκος (701)	20
Βασίλειος Φέτσιος (702)	10
Ευάγγελος Κωστάκος (703)	10
Γεώργιος Τσιούκης (704)	10
Βικτώρια Μπέλλου (705)	10
Βασίλειος Δήμος (706)	20
Κώστας Μπέλλος (707)	20
Φώτιος Ζογλοπίτης (708)	80
Αναστάσιος Γρυμπογιάννης (709)	50
Αναστάσιος Κουντουράς (710)	20
Δημήτριος Κουντουράς (711)	30
Παρασκευή Καλαμάρα (712)	20
Πόπη Ρίζου (713)	20
Ευαγγελία Παλάντζα (714)	20
Ευάγγελος Καραγιάννης (715)	20
Λάμπρος Αλ. Λέκας (716)	20
Θωμάς Ζαρκάδας (717)	10
Ιωάννης Κελεπούρης (718)	20
Αναστάσιος Παπαστεργίου (719)	20
Βασίλειος Κωστάκος (720)	20
Χρήστος Β. Καραγιάννης (721)	20

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Διακρίσεις

Ο **Δημήτρης Αναστασίου Κουντουράς** ανακηρύχθηκε διδάκτωρ της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών με βαθμό "άριστα".

Τα "Ζ.Χ." του απευθύνουν τα θερμά τους συγχαρητήρια

Γέννηση

Η **Αντιγόνη Χρήστου (του Σωτηρίου) Γριβέλλα** και ο σύζυγός της **Νίκος Τσαβαλιάς** απέκτησαν υγιέστατο κοριτσάκι στις 29-11-2012. Να τους ζήσει.

Θάνατοι

- **Κώστας Λιάππης**. Απεβίωσε και κηδεύτηκε στη Ραχούλα στις 31-12-2012, σε ηλικία 84 ετών. Ο Κώστας Λιάππης, είναι σύζυγος της Ασήμωας Β. Κουμπούρα. Κατάγεται από το Σαραντάπορο, αλλά έζησε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του στη Ραχούλα, όπου δημιούργησε οικογένεια. Τα χρόνια που υπηρέτησε ως αγροφύλακας έδειξε σύνεση, σωφροσύνη και συμφιλωτική διάθεση προς όλους. Στο πέραςμά του από τη ζωή άφησε αγαθή μνήμη.

- **Αικατερίνη Μυρεσιώτη**. Απεβίωσε στις 2-12-2012 η Αικατερίνη Α. Κελεπούρη, σύζυγος Δημητρίου Μυρεσιώτη, σε ηλικία 65 ετών. Εργάστηκε σκληρά στη ζωή της και ανάθρεψε παιδιά και εγγόνια με τον ιδρώτα της. Δυστυχώς η επάρατη ασθένεια κατέβαλε τόσο γρήγορα τη νέα γυναίκα που έσφυζε από ζωή.

- **Ευφροσύνη Κ. Κουμπούρα**. Απεβίωσε στις 21-1-2013 η Φροσύνη σύζ. Κώστα Κουμπούρα σε ηλικία 86 τών. Η Φροσύνη, το γένος Κώστα Ντίνου, από μικρή στη σκληρή δουλειά, ευτύχησε να δει αποκατεστημένο το μοναχογιό της και να χαρεί τα εγγόνια της. Το εγκεφαλικό έκοψε απάντεχα το νήμα της ζωής της καλοσυνάτης Φροσύνης.

- **Φωτεινή συζ. Ηλία Κατσίκας**. Απεβίωσε στις 26-11-2012, πλήρης ημερών, σε ηλικία 95 ετών. Η καταγωγή της είναι από την Καρδίτσα, το γένος Μπαρμπαρούση, αλλά έζησε πολλά χρόνια στο χωριό. Έζησε ειρηνικά με τους χωριανούς και με το ίδιο τρόπο έφυγε από τη ζωή.

- **Ελένη συζ. Αναστασίου Καρλάφτη**. Απεβίωσε στις 21-12-2012, σε ηλικία 84 ετών. Η Ελένη, το γένος Κων. Σιώκου, υπήρξε καλή και ενάρετη σύζυγος και μητέρα και ευτύχησε να δει αποκατεστημένο τον μοναχογιό της και προκομμένα εγγόνια.

- **Ευαγγελία συζ. Αποστόλου Βρέκου**. Απεβίωσε στις 21-1-2013, σε ηλικία 82 ετών. Η Βαγγελή, το γένος Γεωργίου Ρίζου, εργάστηκε σκληρά στη ζωή της, πολλά χρόνια στη Σουηδία, με το σύζυγο και τα παιδιά της, τα οποία αποκατέστησε καλά. Υπήρξε καλή σύζυγος, μητέρα και γιαγιά και απολάμβανε την εκτίμηση όλων.

«ΖΩΓΛΟΠΙΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ»

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΑΧΟΥΛΑΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΟΥΛΑΣ

ΕΔΡΑ
ΡΑΧΟΥΛΑ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ: 4171

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Γεώργιος Κατσιούλας τηλ. 6976777462
Λάμπρος Α. Γριβέλλας τηλ. 2441020480
Βασίλης Χ. Καραγιάννης τηλ. 2441020592

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ
ΡΑΧΟΥΛΑ 43100 ΚΑΡΔΙΤΣΑ

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΗ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
Μ. Αλεξάνδρου 10 - τηλ. 2441020257

Τα **ενυπόγραφα άρθρα** δεν εκφράζουν
κατ' ανάγκη τις **απόψεις της εφημερίδας**

Εδώ γελάμε Ανέκδοτο

Ο παππούς, καθώς περπατά με τον εγγονό του στην εξοχή, λέει:
-Κοίταξε αγόρι μου, πόσο όμορφη και σοφά φτιαγμένη είναι η φύση!
Εκείνη τη στιγμή, μια κουτσουλιά πέφτει στη φαλάκρα του και ο εγγονός σκάει στα γέλια...
-Παππού, βρίσκεις ότι η φύση φτιάχτηκε σοφά...;
-Οπωσδήποτε, αγόρι μου! Σκέψου να είχανε φτερά οι αγελάδες..!

Γλωσσοδέτης

Η συκιά μας η διπλή,
η διπλογυρι-γυριστή
κάνει τα σύκα τα διπλά,
τα διπλογυρι-γυριστά.
Πάει ο σκύλος, ο διπλός,
ο διπλογυρι-γυριστός,
να φάει τα σύκα τα διπλά,
τα διπλογυρι-γυριστά.

Νεότερα στοιχεία
για τη μετεγκατάσταση του Ζωγλοπιού

Συνέχεια από την 1η σελ.

1833, που είναι χρονολογία ορόσημο και θα αναφερθούμε σ’ αυτήν εκτενώς πιο κάτω.

Εκείνο που βασάνισε τους ερευνητές που ασχολήθηκαν με το θέμα είναι οι λόγοι της μετεγκατάστασης του χωριού στη σημερινή θέση του. Οι λόγοι αυτοί πρέπει να ήταν πολύ σοβαροί για να αναγκαστεί ένα ολόκληρο χωριό να εγκαταλείψει την ειδυλλιακή θέση του, με τα άφθονα κρύα νερά και τους απέραντους βοσκότοπους και να εγκατασταθεί σ’ έναν πραγματικό άνυδρο ξερότοπο όπως ήταν τότε το Ζωγλόπι-Ραχούλα.

Ο λόγος της μετεγκατάστασης αναζητήθηκε από τους ερευνητές κυρίως στη μεγάλη απόσταση που χώριζε το Ζωγλόπι από την καλλιεργήσιμη γη του και δευτερευόντως στην αναζήτηση ασφάλειας από τη ληστοκρατία που επικρατούσε εκείνη την εποχή. Πράγματι, οι Ζωγλοπύτες για να καλλιεργήσουν τη γη τους, που φτάνει ως τα όρια της Σέκλιζας, έπρεπε να διανύσουν απόσταση μέχρι και 25 χιλιόμετρα. Για να μοιράσουν την απόσταση, κατασκεύασαν καλύβες στη θέση του σημερινού χωριού, όπου διανυκτέρευαν, όταν είχαν εργασίες στα χωράφια ("Η Ραχούλα" σελ. 59). Αυτός ήταν πράγματι ένας λόγος για τη μετεγκατάσταση του χωριού, αλλά όχι ο κυριότερος. Τον πρώτο λόγο είχε η ασφάλεια.

Επανερχόμαστε στην κομβική-όπως τη χαρακτηρίσαμε- χρονολογία, 1833. Είναι το έτος ενθρόνισης του βασιλιά Όθωνα. Όπως είναι γνωστό, ο Βαυαρός πρίγκηπας Όθωνας έγινε βασιλιάς της Ελλάδας σε ηλικία 17 ετών και, μέχρι την ενηλικίωσή του ασκούσε την εξουσία η Αντιβασιλεία. Η Αντιβασιλεία προσπάθησε ναβάλει τάξη στο ανύπαρκτο κράτος και πέτυχε πολλά, αλλά οι Βαυαροί δεν μπόρεσαν να προσαρμοστούν στη νοοτροπία των Ελλήνων εκείνης της εποχής. Το ποτήρι ξεχείλισε, όταν η Αντιβασιλεία, στην προσπάθειά της να δημιουργήσει σύγχρονο στράτευμα, διάλυσε όλα τα σώματα των ατάκτων, με αποτέλεσμα να βρεθούν στο δρόμο χιλιάδες αγωνιστές, καταστραμμένοι κυριολεκτικά από τον πολύχρονο αγώνα (1821-1829). Στην απελπισία τους, μεγάλο μέρος των αγωνιστών στασίασαν, πολλοί αναμείχθηκαν με ληστές, λιποτάχτες Τούρκους και Τουρκαλβανούς και δημιούργησαν συμμορίες, οι οποίες καταλήστευαν τον ήδη ρημαγμένο τόπο, εκβία-

ζαν και διέπρattαν κάθε είδους κακουργία σε βάρος των δύσμοιρων χωρικών. Γράφει ο Εμμ. Πρωτοψάλτης: "Η Αντιβασιλεία επιδίωξε να εκριζώσει την ληστεϊαν, αλλά, παρά τας σκληράς ποινάς τας οποίας επέβαλεν κατά των ενόχων, ουδέν επέτυχεν. Η αφορήτος τυραννία των συμμοριών εξηκολούθη αμείωτος και απεχθή εγκλήματα εις βάρος Ελλήνων και ξένων ελάμβανον χώραν. Το κράτος ανίσχυρον να επιβληθεί, εξευτελιζετο και διεκωμωδείτο εφ’ όσον ηναγκάζετο να συμβιβάζεται με τους αρχηγούς των ληστανταρτών, οι οποίοι, ως επί το πολύ, έφερον ανωτέρους βαθμούς της στρατιωτικής ιεραρχίας”¹.

Από το "Ημερολόγιο" του αγωνιστή του '21 Νικολάου Κασομούλη, το οποίο αρχίζει από 25 Φεβρουαρίου 1836 και φτάνει μέχρι 30 Οκτωβρίου 1837, πληροφορούμαστε ότι το κύριο βάρος της ληστοκρατίας σήκωσε η Στερεά Ελλάδα και η Εύβοια. Είναι γνωστή εξ άλλου "Η σφαγή στο Δήλεσι", όπως ονομάστηκε η εκτέλεση εν ψυχρώ των Άγγλων και Ιταλών περιηγητών από τους ληστές Αρβανιτάκηδες, κακούργημα που δημιούργησε μέγα διπλωματικό επεισόδιο και δυσφήμιση τη χώρα διεθνώς.

Νικόλαος Κασομούλης
Χαρακτικό της Βάσως Κατράκη

Στην περιοχή μας δρούσαν ελεύθερα σε όλη την Ευρυτανία και τη Στερεά, μέχρι τα χωριά του Δομοκού οι ληστές Κυριάκος και Χαμχούγιας και οι Αλβανοί αρχιληστές Μαλισιόβας και Σκόνδρας. Γράφει ο Κασομούλης στο "Ημερολόγιό του":

"17 Μαρτίου, ημέρα Τρίτη

Ελάβομεν γράμμα του Ν.Μερεντίτου από Κλειτσόν, όστις μας έγραψεν ότι ο Μαιούρης και Γρίβας² έπεσαν δύο ανθρώπους στο Καρπενήσι.....".

Το γράμμα αυτό καθώς και άλλα γεγονότα δείχνουν ότι οι ληστές δρούσαν πολύ κοντά στα σύνορά μας. Όταν οι ληστές καταδιώκονταν από τα βασιλικά στρατεύματα και τα αποσπάσματα της χωροφυλακής, περνούσαν τη μεθόριο και κατάφευγαν στο "τούρκικο", όπου καταλήστευαν τα χωριά του τώως Δήμου Ιτάμου και φυσικά το Ζωγλόπι που βρισκόταν αμέσως μετά την οροθετική γραμμή, που βρισκόταν στην κορυφογραμμή του Ιτάμου. Οι τούρκοι δερβεναγάδες στα τότε ελληνοτουρκικά σύνορα ή χρηματίζονταν από τους ληστές ή αδιαφορούσαν, εκτός από σπάνιες περιπτώσεις, όπως εκείνη που εξιστορεί στο περιθώριο εκκλησιαστικού βιβλίου ο ηγούμενος της Μονής Πέτρας Ματθαίος:

"Σεπτεμβρίου 13(1852) επήγαν οι ληστοκακούργοι Φασούλας, Τρέλλας, Χορταριάς, Μπουμπουήρης, Σαματάς και λοιπή συμμορία αυτών, έως 65 τον αριθμόν, εις χωρίον Πάπα για να την πυρπολήσουν και τους ευρεθέντες χωριανούς να δολοφονήσουν και επειδή η ώρα ήτον μεσημβρία οι χωριανοί τους ειδοσι και εκλείσθησαν εις τα οικίας των και επολέμησαν με τους ληστοκακούργους ώρας τέσσερες, εδολοφόνησαν οι κακούργοι εις τους χωριανούς έναν άνδρα και μία γυναίκα, εξ αυτών επληγώθησαν τρεις, ο εις ήτο ο Τρέλλας και έτεροι δύο άγνωστοι, εξ ων εις τους δύο ο εις συνελήφθη και επειδή ο Χουσεϊν πασιάς της Λάρισας και Ηπειρού ήτον εις Ρεντίνα 15 ημερας, επαρουσίασαν αυτόν και εξετάσθη παρ' αυτού και εμαρτύρησε, πήραν ψωμί εις όθεν ειχον φίλους. Τότε ο πασιάς έστειλε και εσήκωσαν όλους εκείνους δια Λάρισας φυλακήν. Ετότες ήλθε έως Ζωγλόπι. Εκαθίσθη ημέρας 15, έστειλε και τον Γιαννακό [λείπουν λέξεις] Λάρισας φυλακήν”³.

Από την έναρξη της ανταρσίας (περίπου 1833) οι κάτοικοι των χωριών του τ. Δήμου Ιτάμου που κληρώθηκαν στην τουρκική κυριαρχία, μέσα στη δυστυχία τους διότι παρέμειναν υπό τον τουρκικό ζυγό, ενώ οι γείτονές τους Ευρυτάνες απελευθερώθηκαν, υπήρξαν και τυχεροί που βρέθηκαν στο "τούρκικο", διότι οι τουρκικές αυθαιρεσίες δεν συγκρίνονται με όσα διέπρattαν οι ληστές στην ελεύθερη Ελλάδα.

Το Ζωγλόπι όμως, ήταν στη διάθεση των ληστών, οι οποίοι καταδιωκόμενοι από το βασιλικό στρατό και τα αποσπάσματα, περνούσαν ανενόχλητοι την οριογραμμή και το λεηλατούσαν, κατά βούληση. Η ζωή έγινε ανυπόφορη και αυτός, κατά τη άποψή μου, ήταν ο σπουδαιότερος λόγος της μετεγκατάστασης του χωριού στη σημερινή θέση του, για περισσότερη ασφάλεια.-

Σημ.: 1. Εμμανουήλ Γ. Πρωτοψάλτης, τ. Δ/της των Γενικών Αρχείων του Κράτους, "Εισαγωγή στο "Ημερολόγιο" του Ν. Κασομούλη".

2. Ο Μαιούρης ήταν αγωνιστής του '21 και υπασπιστής του Γκούρα. Λέγεται ότι εκείνος γκρέμισε τον Οδυσσέα Ανδρούτσο από τα τείχη της Ακρόπολης. Ο δεύτερος είναι ο Θεοδωράκης Γρίβας. Αυτή την εποχή υπηρετούν στον τακτικό στρατό ως σωματάρχες. Αργότερα άλλαξαν ρόλους. Ο Μερεντίτης επίσης βρέθηκε στον Κλειτσό καταδιώκοντας τους ληστές.

3. Στη σημείωση δεν αναφέρεται, αν ο πασάς πήγε στο Παλιό Ζωγλόπι ή στη σημερινή Ραχούλα.

Η βασιλόπιτα

Συνέχεια από τη σελ. 1

λεύει". Ο Ιουλιανός σκοτώθηκε στη μάχη και έτσι οι χριστιανοί απαλλάχτηκαν.

Τότε ο Βασίλειος, επειδή ήταν αδύνατο να επιστρέψει στο καθένα το δικό

του χρυσαφικό, είπε να κάμουν ψωμιά, ναβάλουν σε καθένα από ένα χρυσαφικό καικάθενας να πάρει μαζί με το ψωμί και το χρυσαφικό που θα του τύχαινε.

Όπως λέγεται, ω του θαύματος! καθένας πήρε το δικό του χρυσαφικό και αυτό αποδόθηκε στη Θεία Πρόνοια.

Έτσι επικράτησε, η πίτα του Αϊ-Βασίλη και κάθε οικογένεια βάζει διάφορα αντικείμενα στη βασιλόπιτα και όλοι δοκιμάζουν τη επιθυμία τους να βρουν αυτό που επιθυμούν.-

Από το βιβλίο της Σούλας Τόσκα-Κάμπα

Δυο τραγούδια από τη ...γειτονιά μας

Εψές με την αστροφεγγιά, με το λαμπρό φεγγάρι,
κόρη θερίζει μοναχή και μόνη δεματίζει.
Σκύβει να πάρει τη χεριά και δάκρυα τη γεμίζει.
Κι εγώ διαβάτης πέρασα και την καλησπερίζω.
-Τι έχεις, κόρη, και θλίβεσαι και χύνεις μαύρα δάκρυα;
-Άντρα, έχω στην ξενιτιά και καρτερώ για να 'ρθει.

Από το Καροπλέσι

@

Θέλω να πάω στην ξενιτιά- γιε μ'- να κάνω τριάντα μέρες.
Η ξενιτιά με γέλασε και κάνω τριάντα χρόνια.
Και πιάνω ξένες αδερφές και ξένες παραμάνες.
Και πιάνω μια σταυραδερφή για να με πλένει τα ρούχα.
Τα πλένει μια, τα πλένει δυο, τα πλένει τρεις και πέντε.
-Πάρε, ξένη μ', τα ρούχα σου, πάρε και τα σκουτιά σου.
Πάρτα, σύρ' τα στη μάνα σου, σύρ' τα στην αδερφή σου.
-Αν είχα μάνα κι αδερφή, δεν τα 'φερνα σε σένα.

(Η φράση: "γιε μ'" επαναλαμβάνεται σε όλους τους στίχους)

Από το Καταφύγι

Η ιστορία της πατάτας και ο λιποτάκτης λοχαγός
Του Παναγιώτη Αγ. Κατσιούλα

Όταν οι Ισπανοί είχαν καταλάβει το Περού(16ος αι.), σε μια επαρχιακή πόλη κάποιος λοχαγός του ισπανικού στρατού είχε ερωτευθεί μια ντόπια κοπέλα, που άκουγε στο όνομα: Πατάτα. Ο λοχαγός ζήτησε από τους προϊσταμένους του την άδεια να παντρευτεί την κοπέλα, αλλά εκείνοι του αρνήθηκαν. Λιποτάχτηκε τότε, παντρεύτηκε τη κοπέλα και, για να αποφύγει τις συνέπειες, κατέφυγε με τη γυναίκα του στα βουνά. Η ζούγκλα του Περού, με την τεράστια ποικιλία βλάστησης, τους παρείχε πλουσιοπάροχα ό,τι χρειαζόνταν για να ζήσουν. Εγκαταστάθηκαν σε μια σπηλιά και, ενώ ο λοχαγός ασχολούνταν με το άφθονο κυνήγι, η γυναίκα του συνέλεγε φρούτα, καρπούς και διάφορους νόστιμους βολβούς.

Μια μέρα, εκεί που σκάλιζε τη γη για βολβούς, βρήκε ένα περίεργο φυτό που είχε πολλούς βολβούς, μεγάλους και μικρότερους. Συνέλεξε τους μεγάλους και έθαψε τους μικρότερους στο χώμα. Το βράδυ έψησαν τους νέους βολβούς και διαπίστωσαν ότι, εκτός από νόστιμοι, ήταν και χορταστικοί. Συγκέντρωσαν τότε και άλλους πολλούς βολβούς, επέλεξαν το κατάλληλο έδαφος και τους καλλιέργησαν. Επειδή το νέο φυτό δεν είχε όνομα, ο λοχαγός του έδωσε το όνομα της γυναίκας του: Πατάτα. Μετά από χρόνια, όταν πια ξεχάστηκε η διώξη του λοχαγού, εκείνος με τη γυναίκα του κατέβηκε στην πόλη και διέδωσε την καλλιέργεια της πατάτας σε όλο το Περού και αργότερα σε όλη τη Λατινική Αμερική. Επιστρέφοντας οι Ισπανοί στην Ευρώπη, το 1565, μαζί με τον καπνό και τη ντομάτα, έφεραν και την καλλιέργεια της πατάτας.

Στην Ελλάδα η πατάτα ήρθε την εποχή του Καποδίστρια (1828-1831). Λέγεται ότι όταν το πλοίο ξεφόρτωσε τις πατάτες στον Πειραιά, όλοι τις κοίταζαν με περιέργεια, αλλά ήταν επιφυλακτικοί. Ο Κυβερνήτης τότε, είπε ναβάλουν φρουρούς στην αποθήκη, αλλά να "ξεχάσουν" την πίσω πόρτα ανοιχτή. Οι πονηροί Πειραιώτες σκέφτηκαν ότι, για να τις φυλάνε, πρέπει να είναι πολύτιμες! Έτσι τη νύχτα μπήκαν στην αποθήκη και τις έκλεψαν όλες. Τις δοκίμασαν και, αφού διαπίστωσαν ότι είναι νόστιμες άρχισαν την καλλιέργεια.

Σήμερα η πατάτα κατέχει την πρώτη θέση μεταξύ των προϊόντων της γης σε παγκόσμια κλίμακα και αυτό το χρωστάμε στον απότακτο ισπανό λοχαγό και τη γυναίκα του, Πατάτα.-

Σ.Σ. Ήδη από το 1812 οι Γάλλοι καλλιέργησαν πατάτα στην Κέρκυρα. Ο Καποδίστριας εξεδήλωσε το ενδιαφέρον του και είχε επαφές με Ευρωπαίους επιστήμονες για την διάδοση της καλλιέργειας της πατάτας στην Ελλάδα, πολύ πριν εγκατασταθεί ως Κυβερνήτης. Το θέμα της καλλιέργειας της πατάτας συζητήθηκε το 1827 και στη Βουλή των Ελλήνων και εκδόθηκε σχετικό φυλλάδιο. Για την ιστορία.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΙΤΑΜΟΥ ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ 1902

Συνέχεια από τη σελ. 1

λου **"Φωνή του Λαού"** άρχισε έναν σκληρό αγώνα εναντίον των παλαιών πολιτικών και ήδη επί σειράν ετών Βουλευτών Καρδίτσας.

Η πολεμική του είχε στραφεί κυρίως κατά των Βουλευτών, οι οποίοι είχαν μεν εκλεγεί στο Νομό Καρδίτσας με τις ψήφους των Καρδιτσιωτών ψηφοφόρων, αλλά οι ίδιοι δεν ήταν γηγενείς Καρδιτσιώτες, αφού προέρχονταν από διάφορα μέρη της Ελλάδας. Εκείνοι που συγκέντρωσαν τα πυρά του ήταν κυρίως ο ήρωας της Μάχης της Ματαράγκας - Πετρομαγούλας Κιερίου **Δημήτριος Τερτίπης** με καταγωγή από την Στυλίδα, ο **Κίμων Βελίνης** προερχόμενος από το Ναύπλιο, και ο **Αθανάσιος Καζαμπάκας** με καταγωγή από την τουρκοκρατούμενη Βέροια, χωρίς να αφήνει στο απυρόβλητο και τους Βουλευτές που είχαν καταγωγή από την Καρδίτσα.

Τα πύρινα άρθρα του σε συνδυασμό με το εριστικό ύφος και την χωρίς όριο προσβλητική συμπεριφορά προς τους αντιπάλους του, είχαν κάνει μεγάλη αίσθηση στην κοινωνία της Καρδίτσας και τις απόψεις του ασπάστηκαν πολλοί Καρδιτσιώτες. Μάλιστα ορισμένοι έδειξαν την συμπάθειά τους στον αγώνα του με δικά τους άρθρα στην ίδια εφημερίδα, όπως ο Εμποροκτηματίας **Α. Αλεξόπουλος** και ο Δικηγόρος **Π. Κουκορίκος**.

Η πολεμική του αυτή κράτησε περίπου τρεις μήνες και είχε μια ιδιαίτερη πρωτοτυπία, όπως ο ίδιος αρχικά είχε γράψει, αλλά και όπως φρόντιζε να υπενθυμίζει κατά τακτά χρονικά διαστήματα: "Επειδή δεν χωνεύω να βλέπω τα εγκλήματα ατιμώρητα. Επειδή παρατήρησα ότι εις τον νομόν μας πολλές κακουργίες έπραξαν οι επί 20 έτη πολιτευθέντες. Επειδή είμαι ολίγον ι-διότροπος άνθρωπος απεφάσισα να κάμω ένα ιδιότροπον δικαστήριον, το ε-ξής: Δικαστήν έβαλα όλον τον λαόν τής Καρδίτσας. Κατηγορουμένους έφερα τους πολιτικούς άνδρας τού νομού μας. Μάρτυρας εκάλεσα τους 13 Δήμους μας και ως κατηγορος ηθέλησα να χρησιμεύσω εγώ. Ως ακροατήριον δε εξέλεξα την εφημερίδα, η οποία διαβάζεται από όλους τους Θεσσαλούς, την **"Φωνήν τού Λαού"** τού Βόλου".

Στα αρχικά του άρθρα ο Δ. Τσικρίκας, με την σύμφωνη γνώμη του Διευθυντή της εφημερίδας κ. Αντωνίου Καραβατζέλου, εξαπέλυσε μύδρους κατά των Βουλευτών για λάθη και παραλείψεις τους, αναφερόμενος στον καθένα ιδιαίτερα με πολύ επικριτικό τρόπο. Στην συνέχεια έκαμε επισκέψεις στους Δήμους της επαρχίας Καρδίτσας, όπου κατέγραφε τα προβλήματά τους, τα αναδείκνυε μέσω της εφημερίδας και καυτηρίαζε την αδράνεια και την ανικανότητά τους. Δεν δίστασε μάλιστα πριν ολοκληρώσει την περιήγησή του σε όλους τους Δήμους να βγάλει και την καταδικαστική απόφαση: "Καταθέσεις επιβαρυντικά. Απόφασις καταδικαστική. Ποινή η άναυλος (χωρίς ναύλα) εξορία των ξένων και ο πολιτικός θάνατος των μέχρι τούδε εντοπίων πολιτικών ανδρών".

Οι θιγόμενοι Βουλευτές στα πρώτα στάδια της εναντίον των αρθρογραφίας προτίμησαν να μην ασχοληθούν μαζί του, αλλά φαίνεται ότι με την πάροδο του χρόνου το θέμα πήρε έκταση και ασκήθηκαν πιέσεις στην διεύθυνση της εφημερίδας με αποτέλεσμα να διακοπεί η συνέχεια της "Δίκης". Πρόλαβαν να "καταθέσουν" μόνον οι Δήμοι Καρδίτσας, Ιθώμης, Γόμφων και Ιτάμου. Τα όσα ενδιαφέροντα γράφει ο Δ. Τσικρίκας σε δύο συνέχειες για την κατάσταση του Δήμου Ιτάμου κατά το έτος 1902 καταχωρούμε ευθύς αμέσως για χάρη των αναγνωστών των "Ζωγλοπίτικων Χρονικών":

Ο παραμελημένος Δήμος Ιτάμου

"Οι επί τρεις μήνας συνεχώς κατηγορούμενοι πολιτικοί μέχρι τούδε άνδρες του νομού Καρδίτσας, αντί να αντεπεξέλθωσι και αποक्रούσωσι τας κατ' αυτών διακρυττωμένας κατηγορίας, κατέγιναν εις άλλο τι, προς το οποίον προσπαθούσι να στρέψωσι τον δημοσιογραφικόν αγώνα. Επιχειρούσι να πείσωσι τους προς αυτούς συζητούντας, ότι η γλώσσα, την οποίαν μετεχειρίσθην και καθ' εκάστην γράφω εις τα δημοσιεύματά μου ήτο και είναι ανάρμοστος. Δεν έκαμον προς αυτούς εντύπωσιν (ή μάλλον τούτο φαινομενικώς προσποιούνται) αι φοβεραί κατηγορίαι των, αλλά τους ετάραξαν αι λέξεις, διά των οποίων διατυπούνται αι δημοσιεύόμεναι κατηγορίαι. Διά τούτο κατηγορούσι και υβριστικάς αποκαλούσι τας λέξεις "ανίκανοι, άχρηστοι, άπονοι, μικροπολιτικοί, χλευασταί, εμπαικται τού λαού κ.λπ.". Δεν επιχειρούσιν οι καλοί άνθρωποι ν' αποδείξωσιν, ότι τουναντίον εδείχθησαν κατά την εικοσαετίαν, ικανοί αντιπρόσωποι του νομού ημών, χρήσιμοι και μετά πόνου ενδιαφερόμενοι διά τα συμφέροντα του λαού, όστις τους ανύψωσεν εις τα υψηλότατα πολιτικά αξιώματα και εν γένει, ότι αι εις αυτούς αποδιδόμεναι κατηγορίαι είναι ανυπόστατοι. Καταγίνονται, και τούτο εξ υστεροβουλίας, εις τας λέξεις. Επειδή όμως ο αγών ημών δεν είναι περί λέξεων, αλλά περί βελτιώσεως της καταστάσεως του τόπου μας υφ' όλας τας απόψεις, δεν έχομεν αντίρρησην να μεταχειρισθώμεν κοσμητικά επίθετα, αρκεί να εκφράσωμεν την αλήθειαν και να συντελέσωμεν εις τον υφ' όλων των επιστημόνων επιδιωκόμενον σκοπόν.

Λοιπόν ο τραχύς, ο ορεινός, ο απαίδευτος, ο ολοτελής παρημελημένος Δήμος Ιτάμου, όστις ουδέν το καλόν εδοκίμασε παρά των αντιπροσώπων του, όστις επιμόνως προσπαθεί επί ολόκληρον εικοσαετίαν να στέλλη εις το Κοι-

νοβούλιον τους εξ αυτού καταγομένους, αλλά και όστις ουδέποτε αγαθόν τι εκ της επιμονής του ταύτης, απήλαυσεν, ο Δήμος λέγομεν ούτος αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να κατηγορήση μεταχειριζόμενος γλώσσαν ευγενή, τορνευτήν, αβράν, λεπτόηχον, σιγανήν και πλήθουσαν κοσμητικών επιθέτων! Έ-στω.

Και, ώ ικανώτατοι, καταλλήλοτατοι, ευγενέστατοι, ενδοξότατοι, εντιμώτατοι, χρησιμώτατοι και επωφελέστατοι, μεγάτιμοι και φιλοτιμώτατοι, γενναιότατοι και ευεργετικότατοι πολιτικοί μέχρι τούδε άνδρες τού Νομού Καρδίτσας, διατί διά τον Δήμον Ιτάμου δεν εδείξατε κανέν ενδιαφέρον; Διατί οι κάτοικοι αυτού σας προτίμησαν και εσείς ουδέποτε τους εσκέφθητε; Τι καλόν έκάματε και προπάντων αι Α. εσχόητες, αι εξ αυτού καταγόμενοι, διά τον Δήμον σας τούτον; Ουδέν! (δεν πιστεύω το ουδέν να είναι απρεπής λέξις.)

Εννέα τα χωρία του Δήμου τούτου. **Ζωγλόπι** (πρωτεύουσα και ιδιαίτερα πατρίς τού αείποτε εκλεγόμενου Βουλευτού, αξιοτίμου κ. κ. Ζωγλοπίτου). **Καστανάνα** (το ευμορφώτερον χωρίον τών Αγράφων, χρησιμεύον ως θερινή έ-παυλις πολλών πλουσίων εκ Τρικάλων, Λαρίσης, Καρδίτσας και εξακουστόν διά το κρασί του), **Τετάγιον**, **Καταφύγιον**, **Μπόσκληβον**, **Σέκλιζα**, **Βελέσι Παζάρ**, **Μαστρογιάννη και Απιδιά**. Οι κάτοικοι ζώσιν εκ της γεωργίας, κτηνοτροφίας, αμπελοφυτείας, υλοτομίας και μικροζωεμπορίας. Είναι λίγο απ' όλα. Ήτο δυνατόν όλοι να έχωσιν αφθόνως τα προς το ζήν. Εν τούτοις οι περισσότεροι είναι πτωχότατοι. Αίτια της ελεεινής καταστάσεώς των είναι οι αντιπρόσωποί των. Διότι την κυριωτέραν πηγήν τού πλούτου διά τον Δήμον τούτον, την αμπελοφυτεϊαν ουδόλως προστάτευσαν, αλλά τουναντίον καταδίδωσαν διά βαρυτάτων φόρων, την δε υλοτομίαν παρέδωκαν εις την διάθεσιν των χωροφυλάκων και ιδιωτικών τινών δασικών.

Δεν έχει συγκοινωνίαν ο Δήμος Ιτάμου, ου μόνον από χωρίον του εις χωρίον, αλλ' ουδέ και από των χωρίων του μέχρι Καρδίτσας. Τον χειμώνα διστάζουν οι Ιτάμιοι να έλθωσιν εις Καρδίτσαν, και αν αποφασίσωσι τούτο, κινδυνεύουσιν έξω αυτής της πόλεως. Εν ταξίδιον από των στρατώνων μέχρι Σεκλιζής αποτελεί ολόκληρον Οδύσειαν, ενώ ελαχίστη δαπάνη έφθανε να γίνη τέλειος δρόμος μέχρι Κρεμαστομύλου. Δικαιολογούνται όμως οι καλοί και δραστήριοι πολιτικοί μας διά την έλλειψιν συγκοινωνίας τού δήμου τούτου, διότι τιαυτή δεν υπάρχει καθ' όλον τον νομόν, και επομένως δεν έπρεπε να γίνη εξαίρεσις δι' ένα δήμον. Η αυτή δε δικαιολογία δύναται να προταθή και διά την έλλειψιν της Δημοσίας Εκπαιδεύσεως και τους βανδαλισμούς των χωροφυλάκων των ταχθέντων διά την δημοσίαν ασφάλειαν.

Δεν καταγινόμεθα λοιπόν πολύ εις το ότι τα περισσότερα χωρία τού Δήμου Ιτάμου δεν είδον ουδέ γραμματοδιδάσκαλον καθ' όλον το σχολικόν έτος, ότι εις ουδέν χωρίον υπάρχει σχολείον τής προκοπής και ότι οι διδάσκοντες καθ' όλον τον δήμον είναι δύο μόνον δημοδιδάσκαλοι. Άλλως τε τα περί τούτων πληροφορείται τις παρά του κ. Επιθεωρητού των δημοτικών σχολείων, όστις, μα την αλήθειαν, πολύ εκοπίασεν επί οκτώ (8 τον αριθμόν) μήνας να διορίση έναν γραμματοδιδάσκαλον! Επίσης δεν θα ασχοληθώ πολύ εις τον τρόπον τής επιπροσθέτου φορολογίας των δημοτών υπό δασικών χωροφυλάκων (εγράφη άλλοτε εν τη εφημερίδι ταύτη, ότι δασικός τις χωροφύλαξ διήρχετο τα χωρία εισπράττων εξ ενός εκάστου, κατ' αποκοπήν, ανάλογα χρηματικά ποσά, διά να μη συντάξη πρωτόκολλα. Προς Θεού ζώμεν εις Βασίλειον;). Ουδέ είναι ανάγκη να τονίσω, ότι η ασφάλεια της περιουσίας των κατοίκων είναι εις χείρας των κακοποιών στοιχείων (ο αστυνομικός σταθμάρχης επανειλημμένως κατηγογέθη, επί τω ότι διήρεσε τους κατοίκους εις ευνοουμένους και μη, και εν τούτοις μένει εισέτι ασκών τα αυτοκρατορικά του δικαιώματα). Τι πρώτων και τι τελευταίων να περιγράψη τις, αφού η όλη κατάστασις του δήμου είναι απερίγραπτος;

Δίδοντες όμως πέρας εις την περιγραφήν αθλιότητός τινος θεωρούμεν επιβεβλημένην την εξέτασιν της εξευρέσεως των κυρίως υπαιτίων της τιαυτής αθλιότητος. Διότι ομολογητόν, ότι ουχί πάντες οι πολιτικοί μας είναι υπεύθυνοι εξίσου διά τον Δήμον Ιτάμου, καθ' όσον και ουχί πάντες αρχικώς ετιμήθησαν υπό τούτου εξίσου. Εκ τούτου όμως δεν θέλομεν να είπωμεν και ό-τι οι μη τιμηθέντες αρκούντως υπό τινος δήμου, έδει να μη φροντίσωσι περί τούτου, αφού εγένοντο Βουλευταί.

Οι ψηφοφορούντες εν τω Δήμω Ιτάμου αμέσως μετά την απελευθέρωσιν της Θεσσαλίας ήσαν περί τους 500 και νυν ανήλθον εις 750 - 800. Ο Βουλευτής κ. Κων. Ζωγλοπίτης εξ ιδιαιτέρας συμπαθείας ελάμβανε δι' εαυτόν και τον συνδυασμόν εις αν ήγκεν αρχικώς μεν 400 - 460 ψήφους, τελευταίον δε 500 - 550. Ήτοι εδίδοντο τω αντιθέτω συνδυασμό 50 και τελευταίον 200 ψήφοι. Ο πλέον επομένως τιμηθείς πάντοτε υπό του Δήμου Ιτάμου είναι ο κύριος Ζωγλοπίτης και ο κ. ούτος άρα έδει να φροντίση περί του δήμου τούτου, όθεν και κατάγεται. Αλλ' ως γνωστόν, ο εφέντης, διά λόγους, ούς ο ίδιος γνωρίζει παρεχώρησε το αφεντηλίκι τής πολιτικής του εις τον συμπολιτευόμενόν του κ. Καζαμπάκαν, όστις, ως ουκ έδει, αρχήθεν αρχηγός ανεδείχθη και τούτου ένεκα τας περισσότεράς ψήφους τού Δήμου Ιτάμου ελάμβανε, ει και έ-να ή δύο είχαν ατομικούς φίλους. Μετά ταύτα, εκ της λογικής, φθάνομεν εις το συμπέρασμα, (αφού άλλως τε μόνον οι αρχηγοί των δύο μερίδων εν τω νομώ μας έχουσιν αυτοβουλίαν, των λοιπών πειθηνίων τούτοις όντων) ότι ο κ. Καζαμπάκας φέρει την κυρίαν ευθύνην διά την αθλιότητα και του Δήμου Ιτάμου.

Δ. Χ. Τσικρίκας
Δικηγόρος

Δύο κάστρα

Συνέχεια από τη σελ. 1

σεις: η μία από την κοιλάδα Ταυρωπού και μέσω Κλειστού, Νεράιδας, Αμάραντου και Ραχούλας στην κοιλάδα Καράμπαλη και η άλλη από την κοιλάδα Ταυρωπού προς Καραοπλέσι, Καστανιά, Καταφύγι, Καλλίθηρα. Και η τρίτη, η **Μητρόπολη**, όπου η σημερινή Μητρόπολη, και όπου οδηγούσε η ορεινή κατεύθυνση από κοιλάδα Ταυρωπού προς τη Νεβρόπολη (Οροπέδιο μέχρι το 1952) - ("**Παραχελωπίδα**" ονομαζόταν τότε - λίμνη Γλαστήρα σήμερα) - κι από εκεί προς **Καλλίθηρα ή Μητρόπολη**.

Τα καλύπτοντα την Καλλίθηρα συμπληρωματικά έργα - οχυρώσεις (επιτηρητικοί πύργοι ή κοινώς κάστρα) είναι τα δυο αναφερόμενα παραπάνω κάστρα στο Καταφύγι. Είναι τα ονομαζόμενα **Παλιόκαστρο** (στον στρατιωτικό χάρτη ονομάζεται "Τσιγκέλι"), βορειοδυτικά του Καταφυγίου (πιο πάνω και κοντά στο **Μοναστήρι της Πέτρας**) και ο **Παλιαλιάς** (-"Προφήτης Ηλίας" στον χάρτη - υπάρχει και σχετικό εκκλησάκι), βορειοανατολικά του Καταφυγίου και σχεδόν παραπάνω και δυτικά του χωριού Αμπελικό, απ' όπου και ελέγχεται ε-δαφικά, αλλά και απ' όπου η πρόσβαση είναι εύκολη και με αυτοκίνητο.

Η θέα από τα προαναφερόμενα κάστρα και κυρίως από το δεύτερο, τον **Παλιαλιά**, είναι απεριόριστη και σαγηνευτική. Ο επισκέπτης αποζημιώνεται.

Στα κάστρα αυτά μάς οδήγησε ο δάσκαλός μας **Φίλιπας Κοντίβας** και ως τα τώρα τα επισκέφτηκα κι άλλες φορές. Με σέρνει η ανάμνησή τους και με συνταράσσει η σκέψη ότι εκεί ψηλά, και με τα μέσα της εποχής εκείνης, δούλεψε η τότε επιστήμη και τεχνική από ανθρώπους που πάλευαν για την ύπαρξή τους και την ανάδειξη των πολιτιστικών τους στοιχείων.

Με τις σκέψεις αυτές, μου' ρθαν οι ακόλουθοι στίχοι:

Κάστρα στις βράχινες κορφές
κρατούνε κλαδευτήρι
δυο πύρινες αδρές μορφές
του χρόνου χωνευτήρι.

Το ένα βλέπει ουρανό
κάμπο και πεδιάδα.
Τ' άλλο θωρώ' το πιο τρανό
αντανακλά λιακάδα.

Ανέβηκα μια-δυο φορές
στου ουρανού το κάστρο
κι αγνάντεψα τα σύννεφα
σ' απάτητες γυμνές κορφές
όπου δε δύνει άστρο
κι όλο ψυχούλες έγνεφα
κάποιες κρυμμένες στο ξωκλήσι
κι άλλες που μάχονταν στη Δύση.

Το πιο τρανό, μοναδικό
κοντά' ναι Μοναστήρι
άφθαρτο στον χρόνο λαδικό
της Βίγλας ακρωτήρι.

Πάνω τους στύλωσα ματιές
σκαρφάλωσα στο θρόνο
με σεβασμό στο χρόνο
εχάιδεψα λαβωματιές.

Ψηλάφισα τις πέτρες γύρω
τα λαξευμένα γκρίζα τείχη
μην ίσως κι από κάποια τύχη
ψυχές να νοιώσω εκεί τριγύρω.

Εκεί ψηλά στις δυο κορφές
δυο κάστρα μεγαλώνουν
καθώς τις βλέπω τις μορφές
κορμιοστασιά να ισώνουν.

Ματιές αστραποβόλες και σφιχτές
καβάλα σε δικά τους άτια
πλανιούνται σ' όλες τις γωνιές του χτες
σ' οδούς παλιές και μονοπάτια.

Πετάγομαι απ' το παρόν
ν' ακούσω, ν' αντικρύσω
ψυχούλες απ' το παρελθόν
να κρένουν, να δακρύσω.

Η μία έρχεται και πάει...

Μια άλλη φεύγει και πετάει.
Και άλλες στέκουν άφωνες
και τα βουνά ατενίζουν
στις γνώμες τις παράφωνες
ποτέ δεν αρμενίζουν.

Αναζητούν παρηγοριά
κάποια καινούρια μαστοριά
ν' αρπάξει φρέσκια πένα
να γονατίσει το παρόν
να σμίξει με το παρελθόν
τα δυο να γίνουν ένα.

Θε ν' ανασάνει τότε η γη
θ' αγκαλιαστεί με τη στοργή
τον ίστρο θα μαγέψουν
νέα ζωή θα ζέψουν.

Σκαρφάλωσα στις δυο κορφές
να σιγοτραγουδήσω
πιστά να προσκυνήσω
την πέτρα και τ' αγνό το χώμα
για κείνους θα' ταν ένα δώμα
και γι άλλους σκέψης παρυφές

Ο ΣΕΜΠΡΟΣ

Συνέχεια από τη σελ. 1

δια. Την εποχή εκείνη ελάχιστοι διέθεταν δικό τους ζευγάρι και αυτοί ήταν οι νοικοκυραίοι του χωριού που διέθεταν πολλά κτήματα, πολυμελή οικογένεια και άρρενα παιδιά μεγάλης ηλικίας που να μπορούν να ασκούν τη δουλειά του ζευγολάτη.

Τα τρακτέρια μόλις εμφανίσθηκαν βαθεία στον κάμπο και αυτά ελάχιστα. Το όργωμα της γης γίνονταν με ζευγάρια. Στο χωριό μας όπως και σ' όλα τα χωριά της πατρίδας μας, ελάχιστοι διέθεταν δικό τους ζευγάρι ενώ η πλειονότητα είχε ένα ζώο ήτιο άλογο, μουλάρι ή γαϊδούρι. Η συντριπτική πλειονότητα των ζώων αυτών ήταν μουλάρια.

Για να αντιμετωπίσουν το μεγάλο τότε πρόβλημα της καλλιέργειας οι άνθρωποι ανά δύο συνετairίζονταν και έκαναν ένα ζευγάρι αροτριώντων ζώων. Αυτό λαϊκά λέγονταν σεμπριά και ο ιδιοκτήτης του ζώου σέμπρος.

Η λέξη σέμπρος ακούονταν τακτικά στις συζητήσεις των ανθρώπων και στις κουβέντες που έκαναν οι γειτόνισσες μεταξύ τους. Κυρίως όταν πλησίαζε ο καιρός για τις φθινοπωρινές, τις πρώιμες καλλιέργειες.

Το σέμπριμα γίνονταν μεταξύ αδελφών, συγγενών, γειτόνων και απλών συγχωριανών. Κατά το ταίριασμα της σεμπριάς λαμβάνονταν υπ' όψη πολλοί παράγοντες όπως εάν ταίριαζαν οι χαρακτήρες τους, η ποιότητα και ικανότητα του ζώου που είχε ο καθένας, η έκταση των κτημάτων για καλλιέργεια και πολλά άλλα. Αυτά τα πράγματα έπρεπε να είχαν τακτοποιηθεί στον κατάλληλο χρόνο πριν από την έναρξη της σποράς.

Τα πρωτοβρόχια και οι μετέπειτα φθινοπωρινές βροχές πότιζαν τη διψασμένη γη και σιγά - σιγά την προετοίμαζαν για τη σπορά. Η ξεραμένη από την κάψα του καλοκαιριού γη άρχιζε να συνέρχεται και να δέχεται την τσάπα και το υνί του αρότρου φιλόστοργα, ευχάριστα, με προσμονή, αφού το χώμα μαλάκωνε αρκετά από τις τόσες βροχές και ήταν έτοιμη να δεχθεί στα σπλάχνα της τον σπόρο για να τον αναστήσει.

Το πότε έφθανε η ώρα της σποράς το καταλάβαινε κανένας από τα αμέτρητα ζευγάρια που έκαναν την εμφάνιση στο κάμπο και στις πλαγιές των λόφων και των βουνών, λες και κύτησε συναγερμός. Η ώρα της σποράς έφθασε.

Την πρώτη ημέρα ίσως να πήγαιναν στο χωράφι και οι δύο σέμπροι για να διαπιστώσουν εάν ταίριαζουν τα ζώα τους, εάν κανένα απ' αυτά έχει κάποιο χουί κ.λπ. Την άλλη μέρα οι σέμπροι με τη σειρά, με την αράδα κα- νόνιζαν και όργωναν τα χωράφια τους.

Την άλλη ημέρα ο ένας εκ των σέμπρων πήγαινε πρωί - πρωί το ζώο του στο σπίτι του άλλου για να πάει για όργωμα. Στο ένα ζώο, εκείνος που είχε την αράδα, φόρτωνε τα γεωργικά εργαλεία, αλέτρι, σαμαράκια, λαιμαργιές, γάντζο, τραβτά, και στο άλλο το σπόρο, την τροφή για τα ζώα και στο κολτσάκι κρεμούσε τον τροβά του με το λιτό, το φτωχικό του γεύμα.

Πρωί - πρωί ζευγάρι και ζευγολάτης φθάνουν στο χωράφι και οι πρώτες ακτίνες του ήλιου πέφτουν πάνω στο υνί και το κάνουν να λάμπει σαν ατόφιο χρυσάφι. Έμπειρος και σβέλτος ο γεωργός ξεφορτώνει τα δύο καματερά και τοποθετεί σπόρο και τροφή των ζώων κάτω από τον ίσκιο ενός μεγάλου δέντρου που βρίσκεται στο μέσον ή στην άκρη του χωραφιού του και σ' ένα κλαδί αυτού κρεμάει τον τροβά του που αναλαμβάνει τη φύλαξη ο πιστός σκύλος που τον ακολούθησε από το χωριό. Πότε έζεψε και ετοίμασε τα ζώα για το όργωμα ούτε ο ίδιος το κατάλαβε. Άλλωστε χρόνια πολλά, από μικρό παιδί κάνει αυτή τη δουλειά.

Το όργωμα αρχίζει. Ο γεωργός πιάνει με τα δυο του στιβαρά και ροζιασμένα από τη δουλειά χέρια του τις χειρολαβές του αλετριού, δίνει το σύνθημα με γλυκόλο- γα για την έναρξη του οργώματος και με το καμουτσίκι του χαϊδεύει τα καπούλια των δύο ζώων. Εκείνα έμπειρα και φιλότιμα αρχίζουν το έργο τους. Το υνί μπαίνει βαθεία στη γη και σχίζει τα σπλάχνα της κάνοντας αυλακές και αναποδογυρίζοντας το μαλακό χώμα που οι τελευταίες βροχές το πότισαν για καλά.

Με το πέρασμα της ώρα οργώθηκε μια σπορά. Καιρός είναι να κάνει μια μικρή διακοπή, να στρίψει και να ανάψει ένα τσιγάρο και να δώσει λίγο χρόνο για ξεκού- ραση στα ζώα. Η δουλειά χωρίς βιασύνη, φωνές και ζό- ρισμα των ζώων θα συνεχισθεί μέχρι το μεσημέρι οπότε

θα γίνει διακοπή για να φάνε τα ζώα και ο ζευγάς. Πρώ- τα θα φροντίσει και θα δώσει τροφή στα δυο ζωντανά και κατόπιν θα λύσει τον τροβά του και θα φάει το φα- γητό του, που κατά κανόνα θα είναι ξερά τροφή, ίσως τυρί στο κλειδοπίνακο, ίσως μια ρέγγα, ίσως κάτι άλλο. Ο σκύλος μένει ευχαριστημένος και με ένα κομμάτι ψω- μί. Τότε τα σκυλιά ήταν ολιγαρκή όπως και τα αφεντικά τους. Με το νερό του λαγινιού θα σβήσει τα δίψα του ό- ταν χρειασθεί.

Το διάστημα της ανάπαυλας είναι σχετικά σύντομο διότι οι μικρές φθινοπωρινές ημέρες δεν δίνουν μεγάλα περιθώρια. Μια μικρή ανάπαυλα για μια μικρή ξεκούρα- ση είναι το μεσημεριανό διάλειμμα. Η δουλειά συνεχίζε- ται με νέες δυνάμεις έως το απόγευμα. Κοράκια, περι- στέρα και άλλα πουλιά ακολουθούν το αυλάκισμα της γης για κανένα σκουλήκι και βαστούν συντροφιά στο γε- ωργό, ενώ από τις απέναντι πλαγιές και βουνοκορφές α- κούγονται κουδουνίσματα, σφυρίγματα και νοσταλγικά τραγούδια από κάποιο τσοπανόπουλο.

Το πότε ο ήλιος έγειρε και πάει να βασιλέψει, ο γε- ωργός ούτε που το κατάλαβε. Καιρός για ξεζεμα και ε- πιστροφή στο χωριό πριν τον προκάνει το νύχτωμα στο δρόμο. Στα γρήγορα φορτώνονται τα εργαλεία του ορ- γώματος και ζώα, γεωργός και πιστός σκύλος ξεκινούν για το χωριό. Στο δρόμο θα ανταμώνουν και άλλους χω- ριανούς και με το κουβέντιασμα δεν θα καταλάβουν πό- τε θα φθάσουν.

Φθάνοντας στο χωριό θα παραδώσει το ζώο στο σέ- μπρο και μετά ο αγρότης θα επιστρέψει στο σπίτι του να ξεκουρασθεί και να δειπνήσει αφού προηγουμένως τα- κτοποιήσει το ζώο του στο παχνί και του δώσει νερό και τροφή. Ο ύπνος θα τον ξεκουράσει για να αρχίσει την άλλη μέρα τη δουλειά του οργώματος ενώ, εάν είναι η σειρά του συνεταίρου του για όργωμα, κάποια άλλη βα- ριά δουλειά τον περιμένει, γιατί ο άνθρωπος της υπαί- θρου δουλειές έχει όλο το χρόνο εκτός από το χειμώνα, ο οποίος τον θέτει σε προσωρινή αργία.

Μέσα σε λίγες εβδομάδες πολλά χωράφια θα οργω- θούν και θα σπαρθούν με σιτάρι, κριθάρι, βρώμη, σίκα- λη και άλλα δημητριακά για να ελπίζει ο γεωργός το κα- λοκαίρι σε ανταμοιβή των κόπων του.

Η σεμπριά ίσχυε για όλο τον χρόνο, διότι την άνοιξη γίνονταν η σπορά του καλαμποκιού σε μεγαλύτερη έκ-ταση εκείνης των σιτηρών, διότι τα χωράφια μας ήταν ριβένια, φτωχά σε συστατικά και δεν ευνοούσαν τα σιτη- ρά.

Στα καλαμπόκια χρησιμοποιούσαν δύο ειδών αλέ-τρια, το σιδηράλετρο και το ξυλάλετρο που χρησιμο- ποιούνταν στην εποχή του Ησιόδου, κατάλληλο για ά- νοιγμα αυλακιών.

Η σεμπριά ήταν απαραίτητη και για το αλώνισμα των σιτηρών. Έτσι μπορούμε να πούμε ότι η σεμπριά ήταν α- ναγκαία για όλο το χρόνο και σε ορισμένες εποχές.

Αλλοίμονο εάν ένας εκ των δύο συνεταίρων έχανε το ζώο του. Η ζημιά ήταν και για τους δύο μεγάλη. Ο ένας έπρεπε να αγοράσει νέο ζώο, πράγμα δύσκολο, ο δε άλ- λος να αναζητήσει νέο σέμπρο πράγμα επίσης δύσκολο. Έτσι η σχέση μεταξύ των δύο χωριανών έσβηνε. Άλλω- στε το λέει και η παροιμία: "Ψόφησε το βόδι πάει η σε- μπριά".

Ο θεσμός του σέμπρου ήταν τέκνο της ανάγκης. Δεν υπήρχε άλλη διέξοδος, άλλος δρόμος από το να συνε- ταιρίζονται δύο οικογένειες για να λύσουν το πρόβλημα του ζευγαριού και κατ' επέκταση της καλλιέργειας της μάνας γης. Το πότε δημιουργήθηκε αυτή η ανάγκη να σεμπρεύουν οι άνθρωποι δεν το γνωρίζω. Πιστεύω ότι είναι ένας θεσμός πολλών αιώνων. Γνωρίζω όμως πότε έληξε, πότε πήρε τέλος στο χωριό μας και γενικά σ' όλα τα χωριά. Αιτία του θανάτου αυτού του θεσμού ήταν η εισαγωγή της νέας μηχανικής καλλιέργειας και η αντικα- τάσταση των ζώων με τρακτέρια.

Μετά τη λήξη του εμφυλίου πολέμου και την επι- στροφή μας στο χωριό, άρχισε να μπαίνει στη γεωργική ζωή το τρακτέρ το οποίο πολύ σύντομα "αποστράτευσε" τα ζευγάρια για τα ομαλά χωράφια. Οι πλαγιές έμειναν προσωρινά για τα ζευγάρια, αλλά και αυτές εγκαταλεί- φθηκαν ως ασύμφορες ενώ τα αροτριώντα ζώα άρχισαν σιγά - σιγά να λιγοστεύουν και να χάνονται από τη ζωή του αγρότη. Η μηχανή και σ' αυτό το σημείο κέρδισε το στοίχημα. Η παλιά αγροτική ζωή πέρασε στην ιστορία σαν παρελθόν και μαζί με αυτή και ο θεσμός του σέ- μπρου.

"ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ"

Από το βιβλίο "Τα ταραγμένα χρόνια 1940-1950"

του Άγγελου Ζαχαρόπουλου

τ. Ανώτερου στελέχους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Στη δεκαετία 1950-1960 κατασκευάστηκε το φράγμα το οποίο δημιούργησε τη λίμνη Πλαστήρα. Παλαιότερα, όταν έλεγα ότι το χωριό από το οποίο κατάγομαι είναι η Καστανιά Αγράφων, κανένας δεν ή- ξερε πού είναι. Τώρα το ξέρουν όλοι, αρκεί να τους πεις ότι βρίσκεται κοντά στη λίμνη Πλαστήρα. Η ιδέα για την κατασκευή του φράγματος ήταν βέβαια του στρατηγού. Φίλος της οικογένειάς μου, ήρθε στις αρ- χές της δεκαετίας του 1930 στο σπίτι μας στην Καστα- νιά, και μαζί με τον πατέρα μου, επισκέφθηκαν τη θέ-

ση "Κακαβάκια", την οποία είχε επισημάνει ο στρατηγός για την κατασκευή του φράγματος.

Αυτά μου τα είχε διηγηθεί η μητέρα μου. Μου είχε πει επίσης ότι ο Πλαστή- ρας ανέθεσε στον Καστανιώτη Στέλιο Μπολτσή, που ήταν κοντά του ως στρα- τιώτης στη Μ.Ασία, να μετρά τις βροχοπτώσεις. Θυμάμαι πολύ καλά ότι λίγο πριν από το 1940 γίνονταν συζητήσεις γύρω από το θέμα. Έλεγαν ότι μπορού- σε το οροπέδιο της Νεβρόπολης να γίνει λίμνη και κάναμε όνειρα για κολύμπι και για ψάρεμα.

Θα ήθελα εδώ να σημειώσω - επειδή σπούδασα το αντικείμενο "φράγματα πολλαπλού σκοπού"- πως οι τεχνικές και οικονομικές προϋποθέσεις για την κα- τασκευή τέτοιου φράγματος επί του ποταμού Μέγδοβα κρίνονται ιδανικές: πρώτον, διότι η μορφολογία της θέσης που επέλεξε ο Πλαστήρας, η γεωλογι- κή δομή της και η στεγανότητα της λεκάνης κατάκλισης, όπου δημιουργήθηκε η λίμνη, συντείνουν στην κατασκευή ενός έργου οικονομικά αποδοτικού και α- σφαλούς. Δεύτερον, διότι η τεράστια υψομετρική διαφορά μεταξύ λίμνης και υ- δροηλεκτρικού σταθμού μεγιστοποιεί τη δυνατότητα παραγωγής ενέργειας, η δε ύπαρξη, στη συνέχεια, ευφορότατης γης για άρδευση καθώς και πλήθους κοινοτήτων για ύδρευση συμπληρώνουν την οικονομική ευστάθεια και κοινωνι- κή ωφέλεια του έργου. Εξάλλου, το σύνολο των παραμέτρων του έργου δεν βλάπτει καθόλου το περιβάλλον. Αντίθετα, η κατακάθαρη λίμνη, με τα έλατα να καθρεφτίζονται μέσα της, έχοντας φόντο την πανέμορφη οροσειρά των Αγρά- φων, δημιουργεί μια εικόνα ανείπωτου κάλλους. Δεν είναι τυχαίο ότι όλη η Ελ- λάδα θέλει να επισκεφθεί τη λίμνη Πλαστήρα. Είναι αξιοσημείωτο γεγονός ότι την ιδέα αυτού του έργου συνέλαβε ένας στρατιωτικός που κατατάχθηκε στο στρατό ως εθελοντής δεκανέας και μόνο με τα ανδραγαθήματά του ανέβηκε ό- λες τις βαθμίδες της ιεραρχίας. Τεχνικός σύμβουλός του ήταν ο καθηγητής του Πολυτεχνείου Κουτσοκώστας από την Πεζούλα, παρόχθιο χωριό της λίμνης.

Η αλματώδης τουριστική ανάπτυξη γύρω από τη λίμνη επηρέασε ελάχιστα την Καστανιά, παρόλο που βρίσκεται πολύ κοντά σ' αυτήν. Αυτό οφείλεται στο ότι η Καστανιά δεν έχει άμεση θέα στη λίμνη. Στα χωριά που έχουν άμεση θέα στη λίμνη, τα ξενοδοχεία και οι ξενώνες ξεφυτρώνουν σαν μανιτάρια και έχουν πρωτοφανή πληρότητα τα Σαββατοκύριακα, στις γιορτές και στις διακοπές.

Στην Καστανιά δεν υπάρχει πλέον σχεδόν καθόλου ενεργός πληθυσμός. Το σχολείο έχει κλείσει εδώ και πολλά χρόνια. Τη χειμερινή περίοδο δεν μένουν στο χωριό παρά λίγοι ηλικιωμένοι. Όταν ζεστάνει ο καιρός, καταφθάνουν από τα αστικά κέντρα κάμποσοι νοσταλγοί συνταξιούχοι. Το καλοκαίρι έρχονται πολλές οικογένειες, κυρίως Καστανιωτών αλλά και άλλων που εκτιμούν το υπέ- ροχο κλίμα και τη δροσιά του χωριού.

Προκαλεί θλίψη η σύγκριση της σημερινής πληθυσμιακής κατάστασης της Καστανιάς με άλλες εποχές. Ο Πουκεβίλ αναφέρει την ύπαρξη πεντακοσίων οι- κογενειών στις αρχές του 1800. Όσο υπερβολική κι αν μπορεί να είναι η εκτί- μησή του, οπωσδήποτε η Καστανιά ήταν κεφαλοχώρι, έδρα διοικητικής μονά- δας η οποία περιλάμβανε και άλλα χωριά. Σ' αυτή τη "Μεγάλη Καστανιά", όπως την αποκαλεί στα απομνημονεύματά του ο Κασομούλης, συνάντησε τον ίδιο τον Καραϊσκάκη.

Φωτογραφίες του Κώστα Κορκόντζελου

στην έκθεση "people" της Λέσχης Φωτογραφίας και Κινηματογράφου Καρδίτσας (ΛΕΦΚΚ)

Ο Κορκόντζελος Κώστας γεννήθηκε το 1966 στην Καρδίτσα. Είναι πτυχιούχος της Επιστήμης των Η/Υ και εργάζεται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Θεωρεί τυχερό τον εαυτό του γιατί κατάφερε στη ζωή του να κάνει το επάγγελμά του να είναι ταυτόχρονα και χόμπι του. Είναι παντρεμένος με ένα παιδί. Με τη φωτογραφία άρχισε να ασχολείται από το 2002, οπότε πήρε και την πρώτη του ψηφιακή μηχανή. Η φωτογραφία και οι δυνατότητές της τον κέρδισαν αμέσως. Θεωρεί τον εαυτό του "παιδί της ψηφιακής φωτογραφίας".

Φωτογραφίζει οτιδήποτε θεωρεί ότι τον ελκύει και συναρπάζει τη ματιά του.

Έχει συμμετάσχει σε πολλούς διαγωνισμούς φωτογραφίας, έχει κάνει προσωπικές εκθέσεις και προβολές φωτογραφιών ενώ φωτογραφίες του έχουν δημοσιευθεί σε περιοδικά και βιβλία.

Υποστηρίζει με πάθος ότι : "Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΚΟΙΝΗ ΓΛΩΣΣΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΝΩΝΕΙ ΚΑΙ ΜΑΣ ΣΥΓΚΙΝΕΙ ΒΑΘΥΤΑΤΑ. ΧΑΡΗ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ, ΟΛΟΙ ΕΧΟΥΝ ΠΡΟΣΒΑΣΗ Σ' ΑΥΤΗ ΤΗ ΓΛΩΣΣΑ".

Είναι μέλος της Λέσχης Φωτογραφίας και Κινηματογράφου Καρδίτσας (ΛΕΦΚΚ) από το 2006. Σήμερα είναι Αντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της Λέσχης."

Δημοσιεύουμε μικρό δείγμα των φωτογραφιών που εξέθεσε ο καλλιτέχνης συγχωριανός μας.

Οι Φωτάδες

Οι νέοι του χωριού τίμησαν και φέτος το πατροπαράδοτο έθιμο των Φωτάδων (ρογκάτσια). Από την κομπανία δεν έλειπε κανείς. Παρόντες ο...παπάς με την αγιαστούρα, ο γαμπρός και η νύφη, το παιδί με το μπακράτσι, η αρκούδα και τα απαραίτητα κουδούνια για τη ...μουσική επένδυση! Και του χρόνου!

Η βασιλόπιτα του Σουλίου

Την Κυριακή των Θεοφανίων, μετά τη λειτουργία, ο Μορφωτικός Σύλλογος Ραχούλας έκοψε την καθιερωμένη πίτα του στην ταβέρνα του Κώστα Κατσιούλα. Σε μια ζεστή ατμόσφαιρα παρευρέθηκαν και συνεόρτασαν μόνιμοι κάτοικοι και χωριανοί από την Καρδίτσα, το Βόλο και άλλα μέρη και στην κατάμεστη αίθουσα υπήρξε το αδιαχώρητο. Την πίτα ευλόγησε ο αιδ.παπα-Γιώργης. Χαιρετισμό με θερμές ευχές για το νέο έτος απηύθυνε ο πρόεδρος του Συλλόγου Γιώργος Κατσιούλας. Το φλουρί της βασιλόπιτας πέτυχε ο Γιάννης Β. Κολοβός και κέρδισε ένα φούρνο μικροκυμάτων. Ευχάριστη έκπληξη αποτέλεσε το χορευτικό των μικρών παιδιών που παρουσίασε δημοτικούς χορούς με εξαιρετική επιτυχία, χάρη στην άοκνη προσπάθεια της χοροδιδασκάλισσας Λίτσας Κωνσταντίνου, η οποία μας εκμυστηρεύτηκε ότι προσεχώς ετοιμάζει και χορευτικό γυναικών. Της ευχόμαστε να επιτύχει και ο Σύλλογος θα είναι στο πλευρό της, ώστε να ζωντανεύει το χωριό, τουλάχιστο τις χρονιάρες μέρες. Μετά τη λήξη της εκδήλωσης ο Σύλλογος πρόσφερε δώρα στα παιδιά του χορευτικού.

Φωτογραφίες από την εκδήλωση με το φακό του Κώστα Κορκόντζελου

ΠΡΟΣΕΧΟΥΜΕ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΜΑΣ

Εποχικές Ιώσεις

Με τον όρο ίωση αναφερόμαστε σε εποχικές ιώσεις με προσβολή του οργανισμού από μη μικροβιακούς παράγοντες, τους γνωστούς μας ιούς. Η ίωση αποτελεί συνάρτηση του είδους και του βαθμού αλληλεπίδρασης των ιών με το μεγαλοοργανισμό (άνθρωπο). Βασικές παράμετροι για τη συμπτωματολογία των κλινικών εκδηλώσεων της νόσου παίζει ο τύπος των ιών και η ανοσολογική απάντηση του οργανισμού. Η ίδια συμπτωματολογία μπορεί να προκαλείται από πληθώρα ιών.

Ποιοι παράγοντες τις προκαλούν

Πολλοί λοιμώδεις παράγοντες προκαλούν νόσο σε διάφορες ανατομικές θέσεις του αναπνευστικού (μύτη, παραρρινίοι κόλποι, ους, φάρυγγας. Οι αλλαγές στις περιβαλλοντικές συνθήκες (αυξημένη υγρασία, απότομη πτώση θερμοκρασίας) ευνοούν την αύξηση των κρουσμάτων. Ο καλός καιρός συνήθως περιορίζει τις εποχικές ιώσεις, αλλά οι συναθροίσεις σε κλειστούς χώρους (σχολεία, γραφεία, νυχτερινά κέντρα) επίσης αποτελούν παράγοντες που προδιαθέτουν για τη μετάδοση και αναζωπύρωσή τους. Θα πρέπει να επισημανθεί ότι ορισμένοι μικροοργανισμοί παρουσιάζουν ανθεκτικότητα στην ξηρασία με αποτέλεσμα να προκαλούν νόσο ακόμη και μετά το πέρας των χειμερινών- φθινοπωρινών μηνών. Έτσι εξηγείται και η αλλαγή στην επιδημιολογία των ιώσεων οι οποίες φαίνεται να μας πλήττουν έως και το τέλος της Άνοιξης πλέον.

Τρόποι μετάδοσης

Με την επαφή με διάφορα μολυσμένα αντικείμενα (μέσω της οδού μύτη-χέρια) Με τον αέρα από σταγονίδια: με βήχα, φτάρνισμα, ομιλία. Ο χρόνος επώασης της ίωσης δηλαδή το διάστημα από τη μόλυνση έως την εκδήλωση της λοίμωξης είναι για την γρίπη και το κοινό κρυολόγημα περίπου 1-3 μέρες.

Συμπτώματα

Γενικά τα συμπτώματα των ιώσεων είναι μη ειδικά. Καταρροή, δακρύρροια, φτάρνισμα, απόφραξη ανώτερων αναπνευστικών οδών, φαρυγγαλγία, βήχας, πυρετός, μυαλγίες, αρθραλγίες, κόπωση έως και συμπτώματα από το γαστρεντερικό (διάρροιες). Συχνά οι ασθενείς προσπαθούν να διαχωρίσουν τις έννοιες κοινό κρυολόγημα, γρίπη, ίωση. Αυτό δεν είναι εφικτό γιατί συνήθως πρόκειται για διαφορετική διατύπωση του ίδιου προβλήματος το οποίο άλλωστε έχει την ίδια συμπτωματολογία και αντιμετώπιση. Συνήθως πρόκειται για οξεία νόσος ολίγων ημερών κάτι το οποίο βέβαια εξαρτάται και από το ανοσολογικό προφίλ του ασθενή, τις διατροφικές συνήθειες και άλλους επιβαρυντικούς παράγοντες π.χ. κάπνισμα. Μικρά παιδιά, ηλικιωμένοι και ασθενείς με υποκείμενα νοσήματα (κακοήθειες, σακχαρώδη διαβήτη) σαφώς ανήκουν σε πιο ευάλωτες ομάδες. Αυτοί άλλωστε είναι και οι ασθενείς που κινδυνεύουν να αναπτύξουν και επιπλοκές των ιώσεων.

Επιπλοκές

Δευτερογενείς βακτηριακές λοιμώξεις: τα συμπτώματα αλλάζουν και διαρκούν περισσότερες μέρες. Πνευμονία μέχρι και σύνδρομο αναπνευστικής δυσχέρειας των ενηλίκων: μπορεί να οφείλονται στον ίδιο καθ'αυτό ή σε μικροβιακό παράγοντα που αποίκισε δευτερογενώς.

Πρόληψη

Συχνό πλύσιμο των χεριών με σαπούνι και νερό ή ήπια αντισηπτικά διαλύματα, αν η επιδερμίδα το επιτρέπει. Καλός καθαρισμός αντικειμένων. Αποφυγή του συνωστισμού και της κοινής χρήσης αντικειμένων ιδίως σε εποχές έξαρσης. Συχνός αερισμός δωματίων και κλινοσκεπασμάτων. Χρήση μάσκας προσώπου. Χρήση χαρτομάντηλου κατά το φτάρνισμα, το χασμουρητό ή την καταρροή και άμεση απόρριψη αυτών σε κάδους απορριμμάτων. Ισορροπημένη διατροφή. Οι γονείς πρέπει να δείχνουν προσοχή και να κρατάνε τα παιδιά τους σπίτι μέχρι πλήρη ανάρρωση καθώς σταθμοί και νηπιαγωγεία μπορούν να μετατραπούν σε εστίες ιώσεων. Γενικά και για τους ενήλικες η επιστροφή στην εργασία καλό είναι να γίνεται αφού έχουν παρέλθει 24 ώρες απυρεξίας και χωρίς συνοδά συμπτώματα. Θεωρητικά οποιοσδήποτε έχει συμπτώματα όπως πυρετός, φτάρνισμα, καταρροή, βήχα μπορεί να μεταδώσει τον ιό. Επίσης συστηματική χρήση εμβολίων της γρίπης (ετήσια) ιδίως σε ευπαθείς ομάδες μπορεί να μειώσει τα κρούσματα τουλάχιστον όσον αφορά τους ορότυπους της γρίπης.

Αντιμετώπιση - Θεραπεία

Η βασική αντιμετώπιση είναι συμπτωματική.

• Αφήστε να τρέξει ζεστό νερό στο νιπτήρα και αναπνεύστε τον ατμό για καθαρισμό του αναπνευστικού συστήματος.

- Αντιπυρετικά και αναλγητικά για την αντιμετώπιση πυρετού και μυαλγιών
- Βλεννολυτικά ή και καλή ενυδάτωση για το βήχα
- Τοπικά αποσυμφορητικά για την καταρροή
- Ξεκούραση
- Καλή διατροφή ή και χρήση πολυβιταμινούχων σκευασμάτων

Σημειώνεται ότι η χρήση αντιβίωσης δεν είναι απαραίτητη εκτός αν τα συμπτώματα επιμένουν όποτε χρειάζεται εκτίμηση από ιατρό για την πιθανότητα μικροβιακής πλέον λοίμωξης ή άλλης επιπλοκής.

Άρθρο της Όλγας Αμπαρτζίδου από το internet

ΑΠΟΓΡΑΦΗ 2011 - ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ	ΚΑΤΟΙΚΟΙ 2011	ΚΑΤΟΙΚΟΙ 2001
142.201	160.359	
ΔΗΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ	61.935	
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ	43.545	39.139
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΙΤΑΜΟΥ	4.805	6.600
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΑΛΛΙΦΩΝΙΟΥ	3.559	4.590
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΑΜΠΟΥ	5.309	6.843
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗΣ	4.717	6.128
ΔΗΜΟΣ ΑΡΓΙΘΕΑΣ	6.707	
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΑΡΓΙΘΕΑΣ	3.061	3.421
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΡΓΙΘΕΑΣ	2.036	
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΑΧΕΛΩΟΥ	1.610	2.184
ΔΗΜΟΣ ΛΙΜΝΗΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑ	8.913	
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΠΛΑΣΤΗΡΑ	4.590	4.698
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ ΑΓΡΑΦΩΝ	4.323	4.480
ΔΗΜΟΣ ΜΟΥΖΑΚΙΟΥ	20.415	
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΜΟΥΖΑΚΙΟΥ	12.041	14.476
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΙΩΜΗΣ	3.625	5.583
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΠΑΜΙΣΟΥ	4.749	6.310
ΔΗΜΟΣ ΠΑΛΑΜΑ	19.467	
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΠΑΛΑΜΑ	10.602	11.590
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΣΕΛΛΑΝΩΝ	5.214	6.508
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΦΥΛΛΟΥ	3.651	5.183
ΔΗΜΟΣ ΣΟΦΑΔΩΝ	24.764	
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΣΟΦΑΔΩΝ	14.497	16.300
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΑΡΝΗΣ	3.134	4.259
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΜΕΝΕΛΑΪΔΑΣ	2.794	3.711
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΡΕΝΤΙΝΗΣ	583	933
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΑΜΑΣΙΟΥ	3.756	5.162

ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΩΝ ΑΠΟΓΡΑΦΩΝ του 2001 και 2011 ΓΙΑ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ τ. ΔΗΜΟΥ ΙΤΑΜΟΥ
8,5 εκατ. Ευρώ από το 2001 - έξι πάρεδροι από το 2014

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΗ ΤΣΑΝΤΗΛΑ*

Τελευταία έγιναν γνωστά τα επίσημα αποτελέσματα της πληθυσμιακής απογραφής, που πραγματοποίησε το κράτος, το 2011. Θεωρώ υποχρέωση ν' ασχοληθώ με τα στοιχεία της απογραφής του 2001 και 2011, που αφορούν τα χωριά του πρώην Δήμου Ιτάμου σήμερα και ν' αναφερθώ στις συνέπειες των δύο απογραφών.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ 2001 και 2011

Χωριά Δήμου Ιτάμου	Κάτοικοι Απογραφής 2001	Κάτοικοι Απογραφής 2011
Κοινότητα Αμαράντου	408	111
Κοινότητα Αμπελικού	475	358
Κοινότητα Καλλιθήρου	1114	928
Κοινότητα Καροπλεσίου	564	259
Κοινότητα Καστανιάς	554	294
Κοινότητα Καταφυγίου	485	154
Κοινότητα Νεράϊδας	519	267
Κοινότητα Ραχούλας	605	286*
ΣΥΝΟΛΟ	4726	2657

*Στην Τοπική Κοινότητα Ραχούλας απογράφηκαν: Ραχούλα 251, Ζωγρί 34, Ίταμο 0, Παλιοζωγλόπι 1. Στον Ίταμο απογράφηκαν περισσότερα από 10 άτομα, αλλά ο απογραφέας τους καταχώρησε στον τόπο μόνιμης κατοικίας τους.

Η διαφορά σε δέκα χρόνια είναι τεράστια. Ας δούμε που οφείλεται.

1ον. Ως Δημοτική Αρχή Ιτάμου το 2001, γνωρίζοντας τα πολλαπλά οφέλη για τον Δήμο και τα χωριά από την απογραφή, ξεκινήσαμε έναν χρόνο πριν την απογραφή συνεχή εκστρατεία ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης των ξενιτεμένων.

2ον. Ο Δήμος Ιτάμου, μίσθωσε 15 λεωφορεία για όλα τα χωριά από Αθήνα, Βόλο, Καρδίτσα.

3ον. Την τελευταία εβδομάδα τα τηλέφωνα του Δήμου και των Κοινοτήτων πήραν φωτιά.

4ον. Οι προσωπικές παραινέσεις στους ξενιτεμένους απ' όλους τους Αιρετούς, τους Προέδρους, τους Μορφωτικούς Συλλόγους, τους Ιερείς, ήταν συνεχείς και πιεστικές. Το αποτέλεσμα λαμπρό. Απογράφηκαν 4.726 κάτοικοι.

Αντίθετα στην απογραφή 2011, από την Δημοτική Αρχή του Καλλικρατικού Δήμου Καρδίτσας και τους τοπικούς φορείς δεν υπήρξε καμία οργανωμένη προσπάθεια, παρ' ότι και προσωπικά έθεσα το θέμα στο Δημοτικό Συμβούλιο Καρδίτσας.

ΤΙ ΚΕΡΔΙΣΑΜΕ ΩΣ ΔΗΜΟΣ ΙΤΑΜΟΥ ΑΠΟ 2002 - 2010

Εάν είχαμε αδιαφορήσει το 2001, ο πληθυσμός του Δήμου Ιτάμου, δεν θα ξεπερνούσε τις 3.000 κατοίκους. Με βάση αυτό το στοιχείο ο Δήμος Ιτάμου κέρδισε:

1ον. Πολιτική δύναμη. **2ον.** Οικονομικά.

Αναλυτικά:

• Από τους ΚΑΠ (ετήσια επιχορήγηση του Υπ. Εσωτερικών) κατά έτος 200.000 ευρώ και στη δεκαετία 2 εκατομ. Ευρώ.

• Από την ΣΑΤΑ (πίστωση για μικρά έργα) κατά έτος 150.000 ευρώ και στη δεκαετία 1,5 εκατομ. Ευρώ.

• Από το πρόγραμμα ΕΠΤΑ επί πλέον 2 εκατομ. Ευρώ.

• Από το πρόγραμμα ΘΗΣΕΑΣ επί πλέον 2 εκατομ. Ευρώ.

συνέχεια στην επόμενη σελ.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ 2011 - ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

• Από διάφορα άλλα προγράμματα επί πλέον 1 εκατομ. Ευρώ.

Αθροιστικά ο Δήμος Ιτάμου, λόγω της αυξημένης απογραφής του 2001, ωφελήθηκε επί πλέον 8,5 εκατομ. Ευρώ !

Είναι ένα ποσό τεράστιο, το οποίο επενδύθηκε σ' όλα τα χωριά του Δήμου Ιτάμου σε δεκάδες σημαντικά έργα. Χωρίς αυτά τα χρήματα η εικόνα του Δήμου Ιτάμου, το 2010 θα ήταν διαφορετική.

ΟΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ 2011 ΣΤΟΝ ΔΗΜΟ ΙΤΑΜΟΥ

Με την νέα απογραφή του 2011 για τα χωριά του Δήμου Ιτάμου σε σχέση με εκείνη του 2001 οι επιπτώσεις θα είναι ακόμη πιο οδυνηρές και από την αναγκαστική συγχώνευση με τον Δήμο Καρδίτσας.

1η. Έξι (6) κοινότητες του πρώην Δήμου Ιτάμου (Αμάραντος, Νεράϊδα, Καροπλέσι, Καστανιά, Ραχούλα και Καταφύγι), από το 3μελές προεδρείο, **τώρα θα εκλέγουν μονομελές, δηλαδή ΠΑΡΕΔΡΟ !!!**

2η. Οι πιστώσεις των ΚΑΠ και ΣΑΤΑ νομίμως θα είναι μειωμένες στο 1/3 του 2010 και λόγω των περικοπών κατά 50% από το Υπουργείο Εσωτερικών και της Υπερχρέωσης του Δήμου Καρδίτσας, **θα είναι μηδαμινές !**

3η. Η μείωση του πληθυσμού, μειώνει και την πολιτική δύναμη, ως στοιχείο διεκδίκησης για την περιοχή του Δήμου Ιτάμου.

4η. Οι Δημοτικοί Σύμβουλοι του Δήμου Ιτάμου θα μειωθούν.

5η. Μεγάλος ωφελημένος είναι η πόλη της Καρδίτσας που από 32.252 κατοίκους το 2001, αυξάνεται στους 39.119 κατοίκους στην απογραφή του 2011. Αυτές οι 7.000 κάτοικοι, ισοδυναμούν με την μείωση του πληθυσμού από τα 33 χωριά του Δήμου !

Επομένως πάγιες επιχορηγήσεις ευνοούν την πόλη της Καρδίτσας ! αφού απορροφούν και τους πόρους των πρώην Δήμων. Χιλιάδες κάτοικοι της πόλης όμως, διαμαρτύρονται για απουσία έργων στα χωριά και φτιάχνουν κήπους στα χωριά (γιατί εκεί το νερό είναι σχεδόν δωρεάν) αλλά το ελάχιστο που μπορούσαν να προσφέρουν στα χωριά τους, με το να απογραφούν εκεί δεν το έκαναν !!!

Οι πολέμιοι του Δήμου Ιτάμου, με αυτά τα δεδομένα ας κάνουν τώρα την αυτοκριτική τους και ας αντιληφθούν ότι και την 5η έδρα Βουλευτή, στο νομό Καρδίτσας από το 2001 έως το 2012, στο Δήμο Ιτάμου τη χρωστάνε !!!

**Ο κ. Τσαντήλας μας απέστειλε με mail τον παραπάνω σχολιασμό των αποτελεσμάτων της απογραφής του 2011, τον οποίο και δημοσιεύουμε. Θα δημοσιεύσουμε επίσης και όποια απάντηση της Τοπικής Αυτ/σης στα σχόλιά του.*

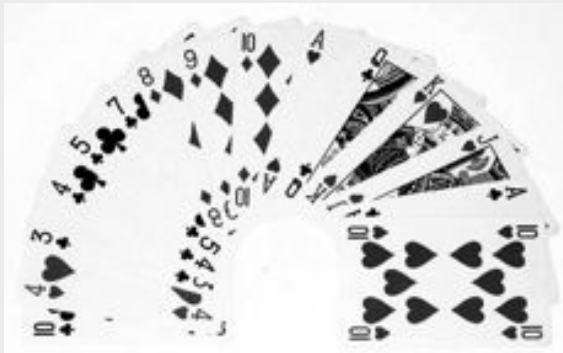
Γράφει ο
Θωμάς Κίσσας

Η ΠΑΣΙΕΝΤΣΑ
Άμα δεν βγαίνει, δεν βγαίνει!

Ο Γιώργος ήταν παντρεμένος με τη Θοδώρα και είχαν δύο κορίτσια, τη Βασίλω που είχε ένα μικρό ελάττωμα στο δεξί πόδι και τη Χρύσω. Είχε ανοίξει και ένα καφεουζοπαντοπωλείο. Άνοιγε το πρωί για να ψωνίζει ο μαθητόκοσμος και μετά πήγαινε στη δουλειά. Το βράδυ γύριζε λίγο νωρίτερα και άνοιγε το μαγαζί.

Στα χαρτιά και στο τάβλι ήταν τυχερός - ποτέ δεν έχανε. Έτσι σιγά - σιγά δεν τον έπαιζε κανένας. Όποιος ήθελε να παίξει κανόνιζε την παρέα πριν μπουν στο καφενείο. Όταν έμπαιναν φωνάζανε «Γιώργο μια πρέφα ή ένα τάβλι». Το κέρδος από το παιχνίδι ήταν ένας καφές ή ένα τσίπουρο με μεζέ, λίγα στραγάλια.

Τα χρόνια πέρασαν, τα κορίτσια μεγάλωσαν και άρχισαν να έρχονται προξενιτάδες. Όλοι ζητούσαν τη Χρύσω που ήταν όμορφη, μακριά μαύρα μαλλιά, γαϊτανοφρυδούσα, σωστή ανδρογυναίκα. Καλή νοικοκυρά, ευγενική και πρόσχαρη. Ο πατέρας της όμως έλεγε: «Αν δεν δώσω πρώτα τη Βασίλω δεν τη δίνω τη Χρύσω». Τη Χρύσω όμως την έβαλε στο μάτι ένα παιδί απ' το χωριό που είχε μαγαζί στην πόλη. Τυχαία αντάμωσαν και το παλικάρι της είπε: «Χρύσω σε θέλω, θα στείλω προξενιό». «Μην κάνεις τον κόπο, αν δεν φύγει η Βασίλω ο πατέρας μου δεν με δίνει, θα με αποκληρώσει». «Θα πάω στο συμβολαιογράφο και θα του πω να φτιάξει χαρτιά ότι παραχωρείς το μερτικό σου στη Βασίλω». Η Χρύσω δέχτηκε. Την άλλη Τετάρτη η Χρύσω πήγε και υπέγραψε τα χαρτιά. Την Κυριακή πήγε προξενιό στο χωριό. «Δεν τη δίνω τη Χρύσω αν δεν δώσω πρώτα τη Βασίλω». «Αν δεν μας της δώσεις θα την κλέψουμε». «Τότε θα την αποκληρώσω είπε ο πατέρας της». Ο προξενιτής έβγαλε τη συμβολαιογραφική πράξη και την έδειξε στον πατέρα της Χρύσως. «Χρύσω για έλα δω, τι χαρτιά είναι αυτά που υπέγραψες χωρίς να με ρωτήσεις»; «Τον αγαπώ πατέρα, δώσε όλη την περιουσία στη Βασίλω να καλοπαντρευτεί».

Στο χωριό όμως ήταν και ο Γιάννος λεβεντόπαιδο, αλλά δεν είχε στον ήλιο μοίρα. «Θείε πάω και σώγαμπρος αρκεί να χορτάσω ψωμί». «Καλή η Βάγγιω αλλά δεν έχει τίποτα, το ίδιο και η Σταύρω». Ο θείος το γύριζε από δω, το γύριζε από εκεί και κατέληγε στη Βασίλω. «Τι είναι αυτά που λες θείε να πουληθώ στον μπάρμπα Γιώργο; Και όταν βγαίνουμε έξω τι θα λείε ο κόσμος; Αυτός πουλήθηκε για την περιουσία και πήρε την κουτσή Βασίλω». «Τι λες να πάω να τη γυρέψω»; «Πήγαινε».

Και πήγε και όλα έγιναν κανονικά και η Βασίλω παντρεύτηκε και ο Γιάννος βολεύτηκε. Ο Γιώργος κάθε μέρα στο μαγαζί. Το βράδυ που γύριζε ο γαμπρός αυτός έπαιρνε μια τράπουλα και καθόταν στο τραπέζι που ήταν κοντά στο παράθυρο. Ανακάτεψε την τράπουλα και από μέσα του έλεγε: «Άραγε απόψε θα με παίξει κανένας; Και έριχνε την πασιέντσα. Η πασιέντσα όμως δεν του έβγαине. Φύσαγε, ξεφύσαγε αλλά τίποτα. Ξαναέκοβε τα χαρτιά, έριχνε πάλι αλλά τίποτα. Πού να βγει αυτό που έβαζε με το νου του! Τότε θύμωνε, άρχιζε να βρίζει, να πετά την τράπουλα στο τραπέζι και να φεύγει για το σπίτι όλο νεύρα. Αυτό κράτησε καιρό. Ο γαμπρός του έλεγε κάποιον, «παιξ' τον» και άμα χάσεις το κέρασμα δικό μου». Ο Γιώργος κέρδιζε. Οι χαρούλες που έκανε δεν περιγράφονται. Χόρευε σαν μικρό παιδί. Που να ξέρει ο κακόμοιρος ότι όλα ήταν στημένα σαν τους ποδοσφαιρικούς αγώνες που τόσοι ντόρος γίνεται τώρα τελευταία!

Θωμάς Κίσσας
Καβάλα

Αρχαία ελληνικά γνωμικά-αιώνιες και διαχρονικές αξίες

Ουκ ένι ιατρικήν ειδέναι, όστις μη οίδεν ό, τι εστίν άνθρωπος.

Ιπποκράτης, 460-377 π.Χ., Πατέρας της Ιατρικής

μτφρ: είναι αδύνατο να ξέρει την ιατρική, αυτός που δεν ξέρει ακριβώς τι είναι ο άνθρωπος.

@

Θνητός γεγονώς άνθρωπε, μη φρόνει μέγα. Μένανδρος, 4ος αιών π.Χ., Αρχαίος Έλληνας ποιητής

μτφρ: αφού γεννήθηκες θνητός άνθρωπε, μην έχεις μεγάλες ιδέες.

@

Άνθρωπος τελειωθείς βέλτιστον των ζώων, χωρισθέν δε νόμου και δίκης, χειρίστον πάντων.

Πλάτων, 427-347 π.Χ., Φιλόσοφος

μτφρ: Ο ολοκληρωμένος άνθρωπος είναι το ευγενέστερο από τα ζώα. Αν όμως εγκαταλείψει το νόμο και τη δικαιοσύνη είναι το χειρότερο απ' όλα.

@

Ουδέν κακόν αμιγές καλού.

Αρχαιοελληνική παροιμία

μτφρ: Κάθε κακό έχει και κάτι καλό.

@

Ενός κακού μύρια έπονται.

Σοφοκλής, 496-406 π.Χ., Αρχαίος τραγικός

μτφρ: Σε βρήκε ένα κακό, περίμενε κι άλλα.

@

Αισχρόν το γ' αισχρόν, καν δοκή καν μη δοκή.

Αντισθένης, 445-360 π.Χ., Κυνικός φιλόσοφος

μτφρ: το κακό είναι κακό. κι αν φαίνεται κι αν δεν φαίνεται

@

Ο κόσμος σκηνή, ο βίος πάροδος. Ήλθεσ, είδες, απήλθεσ.

Δημόκριτος, 470-370 π.Χ., Αρχαίος Έλληνας φιλόσοφος

Μτφρ: Ο κόσμος είναι μια θεατρική παράσταση και η ζωή προσωρινή. Ήλθεσ, είδες και απήλθεσ.

Αρχαία ελληνικά ανέκδοτα, καταστάλαγμα σοφίας

• Ο φιλόσοφος Αντισθένης συμβούλευε τους Αθηναίους να ανακηρύξουν με την ψήφο τους τα γαϊδούρια σε άλογα. Όταν του είπαν ότι κάτι τέτοιο είναι έξω από κάθε λογική, ο Αντισθένης παρατήρησε: "Μήπως και στρατηγούς δεν αναδεικνύετε με την ψήφο σας χωρίς να έχουν πάρει καμία απολύτως εκπαίδευση;"

• Ο Δημοσθένης έλεγε ότι πολλές φορές ήθελε να ευχηθεί να χαθούν οι κακοί, φοβόταν όμως μήπως με την ευχή αυτή ερμηνωθεί εντελώς η πόλη.

• Ο Αριστείδης και ο Θεμιστοκλής, πολιτικοί αντίπαλοι, στάλθηκαν πρεσβευτές σε μια πόλη. Ο Αριστείδης τότε είπε στον Θεμιστοκλή: "Θέλεις να αφήσουμε την έχθρα στα σύνορα της χώρας μας; Κι αν το κρίνεις απαραίτητο, συνεχίζουμε μόλις επιστρέψουμε στην πατρίδα". (καμιά σχέση με το σήμερα!!!)

• Κάποτε ο Φίλιππος, ο Βασιλιάς των Μακεδόνων, φιλονικούσε με την Ολυμπιάδα, τη σύ-

ζυγό του. Τη στιγμή εκείνη φτάνει στο παλάτι ως απεσταλμένος από την Κόρινθο, ο Δημάρατος και ο Φίλιππος τον ρωτά: "Πώς πάνε από ομόνοια οι Έλληνες;". Ο Δημάρατος του απαντά: "Πολύ ενδιαφέρεσαι για την ομόνοια των Ελλήνων, τη στιγμή που μέσα στο σπίτι σου δεν βλέπω να βασιλεύει ομόνοια".

• Ρώτησαν τον Αριστοτέλη: "Τι κερδίζουν όσοι λένε ψέματα;". Ο φιλόσοφος απάντησε: "Να μην τους πιστεύει κανείς και όταν ακόμα λένε την αλήθεια".

• Ο Μ. Αλέξανδρος έστειλε στον Φωκίωνα 100 τάλαντα. Ο Αθηναίος πολιτικός ρώτησε τους ανθρώπους που του έφεραν το μεγάλο αυτό ποσό: "Γιατί ο Αλέξανδρος διάλεξε εμένα απ' όλους τους Αθηναίους για να μου χαρίσει 100 τάλαντα;". Οι απεσταλμένοι απάντησαν: "Διότι μόνο εσένα θεωρεί έντιμο άνθρωπο". Ο Φωκίων αρνήθηκε να δεχθεί το δώρο λέγοντας: "Ας μ' αφήσει λοιπόν να συνεχίσω να είμαι έντιμος".

Βάλαμο

Το **βάλαμο** (επιστ. **Υπερικόν το διάτρητον, Hypericum perforatum**) είναι φυτό του γένους Υπερικόν. Ήταν γνωστό ως υπερικό στην Αρχαία Ελλάδα, ενώ στη νεότερη Ελλάδα είναι γνωστό ως βαλσαμόχορτο ή σπαθόχορτο, ενώ στην ξένη (αγγλική) βιβλιογραφία αναφέρεται ως St. John's wort.

Σ.Σ.: Το βάλαμο είναι ένα αυτοφυές βότανο που ενδημεί σε όλα τα εδάφη του χωριού μας. Τα λιβάδια μας τη άνοιξη και το καλοκαίρι είναι γεμάτα από βαλσαμόχορτο. Σκεφτήκαμε πως ένα τόσο χρήσιμο βότανο, που σε άλλες χώρες (Αμερική) το καλλιεργούν σε χιλιάδες στρέμματα, εμείς που το έχουμε στα πόδια μας, τουλάχιστο πρέπει να το γνωρίζουμε. Σε κάθε περίπτωση, η διεύθυνση της εφημερίδας δεν αναλαμβάνει καμιά ευθύνη για τη θεραπευτική χρήση του.

Σύσταση του φυτού

Τα φύλλα του Βάλαμου είναι φωτεινά κίτρινα-πορτοκαλί και τα πέταλα συνήθως κίτρινα. Όταν γυρίσουν προς το φως, αποκαλύπτουν ημιδιαφανείς στιγμές, που δίνουν την εντύπωση πως είναι διάτρητες. Οι κουκίδες αυτές δεν είναι όμως τρύπες, αλλά έγχρωμα αιθέρια έλαια και ρητίνες. Αν τρίψει κανείς τις μαύρες αυτές κουκίδες που έχουν τα 5 πέταλα με τα δάχτυλά του, αυτά θα γίνουν κόκκινα. Για πολλούς φυτοθεραπευτές, αυτές οι κουκίδες περιέχουν μερικά από τα πιο πολύτιμα και αποτελεσματικά φυτικά συστατικά. Οι στήμονες του φυτού έχουν ιδιαίτερη μορφή, με στερεό κυλινδρικό στέλεχος, με δύο γραμμές που εξέχουν κατά μήκος. Αυτές οι γραμμές κάνουν τον στήμονα να μοιάζει επίπεδος, πράγμα εντελώς ασυνήθιστο στον κόσμο των φυτών.

Φαρμακευτικές ιδιότητες

Το υπερικό ή βαλσαμόχορτο απασχόλησε τη θεραπευτική από την αρχαιότητα: ο Γαληνός και ο Διοσκουρίδης το αναφέρουν ως διουρητικό, επούλωτικό, εμμηναγωγό, αιμοστατικό. Στην αρχαιότητα το χρησιμοποιούσαν ως επούλωτικό στις πληγές που γινόντουσαν από τα σπαθιά, εξ ου κι η ονομασία του σπαθόχορτο. Στις ΗΠΑ, μετά από ένα πρόγραμμα του ABC News τον Ιούνιο του 1997, το υπερικό έγινε το πιο δημοφιλές φυτό για την ήπια και μέτρια κατάθλιψη. Χρησιμοποιείται επίσης ως αντισπασμωδικό και βελτιωτικό της ποιότητας του ύπνου σε αϋπνίες. Ήδη, το 1994 στη Γερμανία, συνταγογραφήθηκαν συνταγές για 20 εκατομμύρια ασθενείς. Μόνο στη Μοντάνα των ΗΠΑ καλλιεργούνται σήμερα 500.000 στρέμματα φυτού.

Χρήση

Εξωτερικά χρησιμοποιείται αφού εκχυλισθεί το φρέσκο φυτό σε ελαιόλαδο για πολλές ημέρες (40 έως 50) ως άριστο επούλωτικό σε πληγές και εγκαύματα πρώτου βαθμού. Για εσωτερική χρήση, λαμβάνεται:

- Ως έκχυμα: συνήθως ένα κουταλάκι του γλυκού ξερά τριμμένα φύλλα και άνθη σε μία κούπα καυτό νερό, που αφήνεται για 10 με 15 λεπτά για να περάσουν όλα τα συστατικά του φυτού στο νερό, από μία μέχρι τρεις φορές την ημέρα, κατόπιν συμβουλής γιατρού, φαρμακοποιού ή ειδικού.
- Σε κάψουλες ή χάπια, κατόπιν συμβουλής γιατρού ή φαρμακοποιού.
- Σε αλκοολούχο βάμμα, κατόπιν συμβουλής γιατρού ή φαρμακοποιού.

Προφυλάξεις

Το υπερικό μπορεί να επηρεάσει το ήπαρ προκαλώντας ευαισθησία στο φως. Σε ορισμένα δέρματα μπορεί να προκαλέσει αντίδραση φωτοευαισθησίας και φωτοδερματίτιδα, που εκδηλώνεται με δερματικούς ερεθισμούς, περιλαμβανομένου του στόματος, της μύτης και των αυτιών. Δεν πρέπει μετά τη χρήση του να ακολουθεί έκθεση στο φως. Τα σκουρόχρωμα δέρματα δεν προσβάλλονται. Πάντως, τα περιστατικά φωτοευαισθησίας και παρενεργειών που έχουν καταγραφεί είναι σπάνια και αφορούν ορισμένες περιπτώσεις πολύ υψηλών ημερήσιων δόσεων.

Σύμφωνα με επιστημονικές μελέτες το υπερικό μπορεί να επηρεάσει το μεταβολισμό ορισμένων ενζύμων, κατά συνέπεια χρειάζεται προσοχή όταν χορηγείται ταυτόχρονα με άλλα φάρμακα. Σε περίπτωση που λαμβάνονται άλλα φάρμακα πρέπει να ενημερώνεται ο γιατρός ή ο φαρμακοποιός.

Από το internet

Ο Καππαδόκης Μέγας Βασίλειος

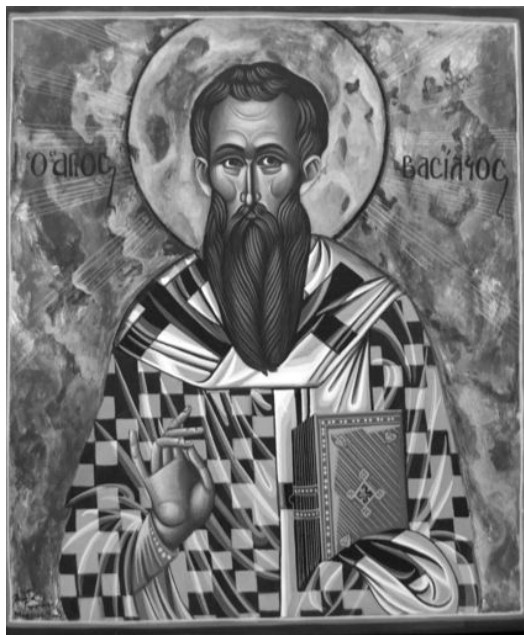
Γράφει η **Λυδία-Θωμαΐς Κίσσα***

[Η Λυδία - Θωμαΐς Κίσσα γεννήθηκε το 1988 στην Αθήνα, όπου κατοικεί και εργάζεται. Αποφοίτησε από το τμήμα Θεολογίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Η σχέση της με την Καβάλα είναι σχέση καταγωγής και έχει κατά περιόδους ζήσει σε αυτήν. Προσπαθεί να την αναγνωρίσει μέσα από την ιστορία της. Η σειρά αυτή, των άρθρων αφορά σε αρχαιολογικά μνημεία και στην τέχνη τους τόσο τοπικά όσο και της ευρύτερης Μακεδονίας.]

Ψέλνουμε το όνομά του στα πρωτοχρονιάτικα κάλαντα. Την πρώτη μέρα του έτους τού αφιερώνουμε ένα γλυκό στο σπιτικό μας. Μια μικρή καταγραφή των κυριότερων βιογραφικών στοιχείων του Καππαδόκη Πατέρα θα επιχειρήσουμε στο άρθρο τούτο, αν και ο αρχικός σκοπός αυτής τα σειράς άρθρων ήταν διαφορετικός.

Η διάδοση του Χριστιανισμού στην απομακρυσμένη επαρχία της Καππαδοκίας ήρθε παράλληλα με τον εξελληνισμό της τον Δ΄ περίπου αιώνα. Ωστόσο, ήδη η περιοχή αυτή είχε παράγει άνδρες σπουδαίους, οι οποίοι καταλάμβαναν εξέχουσες θέσεις τόσο στην πολιτική όσο και στην Εκκλησία. Οι Καππαδόκες θεολόγοι που διακρίθηκαν είναι γόνοι ευγενών οικογενειών με εξαίρετη, για την εποχή, μόρφωση.

Ο Βασίλειος γεννήθηκε στην Νεοκαισάρεια τα 330 και είχε μια λεπτή και ασθενική κράση. Ο πατέρας του, Βασίλειος, ήταν διδάσκαλος της ρητορικής. Η μητέρα της Εμμέλια ήταν χριστιανή καθώς και η γιαγιά του, Μακρίνη, κόρη και σύζυγος μάρτυρος, με την οποία συνδεόταν ιδιαίτερα. Στην μητριαρχική αυτή οικογένεια γαλουχήθηκε με τον Χριστιανισμό. Ως

γόνος εύπορης οικογένειας είχε την ευκαιρία να μαθητεύσει κοντά σε περίφημους διδασκάλους της εποχής του, ενώ δεν δέχθηκε γεωγραφικό περιορισμό. Σπούδασε στην Καισάρεια, στην Κωνσταντινούπολη καθώς και στην Αθήνα. Κατά την διάρκεια των σπουδών του συνδέθηκε ιδιαίτερα με τον Γρηγόριο από την Αριανζώ. Εμοιράζονταν, μάλιστα, την ίδια στέγη, τα ίδια ιδεώδη, την ίδια πίστη.

Το 356 εγκαταλείπει την Αθήνα και επιστρέφει στη πατρίδα του, όπου ασκεί το επάγγελμά του διδασκάλου της ρητορικής τέχνης για τα επόμενα τέσσερα χρόνια. Το 360 χειροτονείται στην μητρόπολη Καισαρείας, ενώ συμμετέχει και σαν παρατηρητής στην σύνοδο Κωνσταντινουπόλεως. Δεν παραμένει πολύ στην μητρόπολη αφού έρχεται σε διαφωνία με τον μητροπολίτη Διάνιο, ο οποίος υπέκυψε στις πιέσεις των Αρειανών, πράγμα που τον έφερε σε αντίθεση με τον Βασίλειο. Διανέμει το μεγαλύτερο μέρος της πατρικής του περιουσίας στους ενδεείς της περιφέρειάς του και φεύγει για την Τιβερινή, όπου ασκείται μαζί με τον Γρηγόριο. Λίγο αργότερα, όμως, επιστρέφει στην μητέρα του, η οποία μόναζε ήδη μαζί με άλλα μέλη της οικογενείας σε απομονωμένη τοποθεσία. Εκεί, συντάσσουν την "Φιλοκαλία", μια ανθολογία των έργων του Ωριγένη και θέτουν θεμέλια για την οργάνωση του μοναχικού βίου.

Ο Ευσέβιος, διάδοχος του Διανίου, ανακαλεί τον Βασίλειο στην Καισάρεια. Στην συνείδηση του τόπου είχε ήδη καθιερωθεί μέσω του έργου του γι' αυτό και διαδέχθηκε τον Ευσέβιο στην θέση του επισκόπου μετά τον θάνατο αυτού το 370. Στην οκταετία, περίπου, που παρέμεινε στην θέση αυτή επέδειξε μεγάλο έργο. Οργάνωσε μοναχικές κοινότητες και ίδρυσε το συγκρότημα της Βασιλειάδος, μέρος στο οποίο έβρισκαν ανακούφιση όσοι είχαν ανάγκη κοινωνικής πρόνοιας, κατήχησε, δίδαξε, συνέγραψε. Το συγγραφικό του έργο είναι ευρύ και τα ποιήματά του διακρίνονται σε παραινετικά, ασκητικά και ομιλίες. Η βαθύτητα του θεολογικού του λόγου είναι πράγματι αξεπέραστη, καθαρά ορθόδοξη και άσκησε επίδραση στην μετέπειτα ζωή της Εκκλησίας. Τέλος, ένα μέρος των ευχών που αναφέρονται στην λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου πράγματι ανήκουν στον ίδιο, ενώ το σύνολο της λειτουργίας θεωρείται έργο της κοινότητας.

Ονομάστηκε Μέγας, ενώ βρισκόταν εν ζωή. Κατατάσσεται στους Οικουμενικούς διδασκάλους και η Δυτική Εκκλησία τον ανεκήρυξε διδάκτορα. Είναι ένας από τους Τρεις Ιεράρχες και ένας από τους Τρεις Καππαδόκες Πατέρες. Υπέκυψε στα τέλη του μηνός Δεκεμβρίου σε νόσο των νεφρών και εκηδεύθη το 579 την ημέρα της μνήμης του, την 1 Ιανουαρίου.

Καλή και φωτισμένη η νέα χρονιά.

*Η Λυδία-Θωμαΐς Κίσσα είναι εγγονή του δασκάλου Θωμά Κίσσα

Καλή και φωτισμένη η νέα χρονιά.

6. Τσαγκάρηδες

Παλαιότερα στο Ζωγλόπι υπήρξαν τσαγκάρηδες που κατασκεύαζαν τσαρούχια και κουντούρια* σε δικά τους μαγαζιά. Τέτοιοι ήταν: Ο **Τάσιος Ζαχάκος** (19ο αι.) και αργότερα ο **Χρήστος Γρυμπογιάννης**, ο **Χρήστος Λιανός** και ο **Μήτρος Κορκόντζελος**. Μετά το 1950 την τέχνη του μπαλωματή ασκούσε ο **Βασίλης Παν. Τσιμάκης**.

* Τα κουντούρια ήταν παπούτσια "παντοφλέ" από χοντρό δέρμα και δίσολα με πρόκες

7. Τενεκετζής

Όλα τα αντικείμενα που σήμερα κυκλοφορούν στο εμπόριο από πλαστικό ή μέταλλο επινικελωμένο, παλαιότερα τα κατασκεύαζε από τσίγκο ο τενεκετζής. Τέτοια αντικείμενα ήταν:

γκιούμια, κανάτες, χωνιά, καντήλια, υδρορροές, λαδοδοχεία (ροϊ) κ.ά.. Στο Ζωγλόπι την τέχνη του τενεκετζή ασκούσε ο **Στέφανος (Στέφρος) Ράπτης**, που είχε το εργαστήρι στο σπίτι του, στη συνοικία "Ραφτέικα".

8. Μπαρμπέρης (κουρέας)

Κουρείο, ως κατάστημα, δεν υπήρξε ποτέ στο Ζωγλόπι. Ο μόνος κουρέας που ασκούσε το επάγγελμα στο σπίτι του, σχεδόν μέχρι το θάνατό του, ήταν ο **Αλέκος Κουμπούρας**. Ως μαθητές και αργότερα που ενηλικιώθηκαν όλοι καταφεύγαμε για κούρεμα στον Αλέκο, ο οποίος εφαρμόζε σε όλους ομοιόμορφο κούρεμα, σε στυλ...αμερικανικού ναύτη! Οι περισσότεροι όμως στο χωριό κουρευόνταν μεταξύ τους, χωρίς αμοιβή, φυσικά.

9. Ραφτάδες

Πάντα υπήρχαν ραφτάδες στο Ζωγλόπι. Το 19ο αιώνα ασκούσε το επάγγελμα ο **Βασίλης Παπαδημητρίου** (πατέρα του δάσκαλου **Γιώργου Παπαδημητρίου**) -ίσως και άλλοι- και αργότερα ο **Γιώργος Γρυμπογιάννης**. Περί το 1950 την τέχνη ασκούσαν ο **Προκόπης Παπαστεργίου** και ο **Αλέκος Κουμπούρας**. Σ' αυτούς έραβε όλος ο ανδρικός πληθυσμός του χωριού. Τελευταίος προστέθηκε και ο **Χρήστος Τσιμάκης**, που έμαθε την τέχνη στην Καρδίτσα. Οι γυναίκες ράβονταν στις μοδίστρες του χωριού, που ήταν αρκετές: η **Χρύσω Καραγιάννη**, η **Βασιλική Γρυμπογιάννη**, η **Βάγγιω Γρυμπογιάννη**, η **Σοφία Γρυμπογιάννη**, η **Φώτω Καραγιάννη**, η **Φόνη Γρυμπογιάννη**, η **Λενίτσα Κορκόντζελου**, η **Αλεξάνδρα Τσιότρα**, η **Ανθή Κουμπούρα**, η **Ελευθερία Δήμου**, η **Αμαλία Κατσαρού**, η **Βιργινία Καρλάφτη**, η **Κωσταντία Γριβέλλα** κ.ά. .

10. Κεραμάρηδες

Παλαιότερα υπήρξαν αρκετά αυτοσχέδια εργαστήρια κεραμοποιίας στο Ζωγλόπι, που κατασκεύαζαν κεραμίδια βυζαντινού τύπου, χειροποίητα. Τα απομεινάρια(σπασμένα κεραμίδια) τέτοιων εργαστηρίων υπήρχαν μέχρι τελευταία κάτω από τη βρύση του Μαρότη και πίσω από τον Προφη-

τηλία, στο Παλιοζωγλόπι. Το τελευταίο αυτό λειτούργησε στις μέρες μας, περί το 1945-46. Σύμφωνα με πληροφορίες χωριανών, που καταγράφηκαν

Από τη βιογραφία του τόπου μας

Επαγγέλματα που χάθηκαν

(συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο 84)

Γράφει ο **Λάμπρος Γριβέλλας**

στα "Ζ.Χ.", φύλλο 49, γνωστοί Ζωγλοπίτες κεραμάρηδες υπήρξαν οι: **Ματθαίος Νάκας**, **Κώστας Τσιμάκης**, **Τάσιος Ρεντίνης**, **Κώστας Κολημμένος**, **Πάνος Ντόλκερας**, **Λάμπρος Τσιμάκης** και **Βαγγέλης Μήτρας**.

11. Βαρελάδες

Το Ζωγλόπι με τα πολλά αμπέλια, χρειαζόταν και κάδες για τη ζύμωση των σταφυλιών, αλλά και πολλά βαρέλια για αποθήκευση των κρασιών και του τσίπουρου. Εξάλλου πολλά βαρέλια χρησιμοποιούνταν και για την αποθήκευση γαλακτοκομικών προϊόντων, όπως ήταν το τυρί, το ξινοτύρι και το βούτυρο, αλλά και βαρέλεις για τη μεταφορά νερού. Τα βαρέλια και οι κάδες γίνονταν από ντόπιο ξύλο καστανιάς ή δρυός και από ντόπιους βαρελάδες, οι οποίοι ήταν δεξιότητες. Παλαιοί βαρελάδες ήταν ο **Μήτρος Βρέκος**, ο **Κώστας Κολημμένος** και νεότεροι, πριν το επάγγελμα σβήσει, ο **Τάσιος Κατσαρός**, ο **Νίκος Καρλάφτης**, ο **Θωμάς Βασιλάκος**, ο **Ηλίας Ράπτης**, πιθανόν και άλλοι που η μνήμη μου δε συγκράτησε. Πάντως τα μεγάλα βαρέλια (ποδάρδες) και τις τεράστιες κάδες τα κατασκεύαζαν τεχνίτες από άλλα μέρη που έρχονταν στο χωριό, κατά παραγγελία. Ο **Βασίλης Καραγιάννης** έχει στη κατοχή του έναν ποδάρη χωρητικότητας 5000 οκάδων, σε καλή κατάσταση, που βρέθηκε από τον παππού του. Αυτόν τον ποδάρη τον κατασκεύασε με το συνεργείο του κάποιος **Καφρίτσας**, από το χωριό Κλειτσό.

12. Ξυλουργοί (μαραγκοί)

Το Ζωγλόπι, χωριό με άφθονη ντόπια ξυλεία, δεν ήταν δυνατό παρά να έχει και πολλούς τεχνίτες που επιδίδονταν στην επεξεργασία του ξύλου.

Συστηματικοί παλαιοί μαραγκοί ήταν ο **Καρκάνης**, που εγκαταστάθηκε στο Ζωγλόπι, προερχόμενος από τον Κλειτσό, ο **Γιώργος Ζάχος**, που ήταν πολυτεχνίτης, ο **Παναγιώτης Ρίζος**, επίσης πολυτεχνίτης, ο **Μήτρος Κορκόντζελος**, ο **Τάσιος Κατσαρός**, ο **Μάρκος Πόλκος** και νεότεροι

Σχολείο χτιστών και ξυλουργών, από τη Γεωργική Σχολή, πίσω από το σπίτι του Κώστα Κατσιούλα, στη Ραχούλα, το 1957

ο **Νίκος Καρλάφτης**, ο **Θωμάς Κουμπούρας**, ο **Στέλιος Νασιάκος**, ο **Γιάννης Σιώκος**, ο **Θωμάς Βασιλάκος**, ο **Ηλίας Ράπτης**, ο **Αποστόλης Βρέκος**, ο **Γιάννης Βρέκος**, ο **Λάμπρος Τσιμάκης**, ο **Κώστας Τσιμάκης**, ο **Πολύκαρπος Ξυδιάς**, ο **Γιώργος Κωστής** κ.ά. λιγότερο γνωστοί.

Μετά τον εμφύλιο, το 1951- αν δεν απατώμαι- λειτούργησε Σχολή Ξυλουργών στην Καλαμπάκα, στην οποία φοίτησαν πολλοί από τους παραπάνω. Παρόμοια σχολή λειτούργησε επί ένα διάστημα και στη Ραχούλα. Στους μαθητές της σχολής, μετά την αποφοίτησή τους, χορηγούνταν δωρεάν εργαλεία ξυλουργικής.

13. Χτίστες

Σχεδόν όλοι οι ξυλοτεχνίτες του Ζωγλοπιού(ξυλουργοί, βαρελάδες αλλά και απλοί αγρότες) ασχολούνταν και με τη χτιστική, κατά την περίπτωση. Τον καιρό εκείνο έχτιζαν πέτρινα λασπόχτιστα σπίτια, αχυρώνες και στάβλους με ξυλοδεσιές από ξύλο καστανιάς ή βελανιδιάς και μετά τον "επαναπατρισμό" έχτιζαν με πλιθιά, που "έκοβαν" επιτόπου. Αποκλειστικοί χτίστες ήταν οι αδελφοί **Κώστας και Μήτρος Ντίνος**, ο **Γιώργος Ρίζος**, ο **Μάρκος Πόλκος** και νεότεροι ο **Γιώργος Ντίνος**, ο **Γιώργος Χαραλαμπίδης**, οι

αδελφοί **Νίκος και Λάμπρος Ζαχαρής** κ.ά.. Μερικοί από αυτούς κληροδότησαν την τέχνη και στα παιδιά τους που την ασκούν και σήμερα.

14. Μπακάληδες

Το μπακάλικο, στην προπολεμική μορφή του, που είχε από τρόφιμα, φάρμακα, αγροτικά εργαλεία μέχρι πεταλοκάρφια και εξυπηρετούσε όλες τις ανάγκες του αγροτικού πληθυσμού, εξέλιπε στις μέρες μας. Πολλοί παράγοντες συνετέλεσαν σ' αυτό, αλλά κυρίως η ανάπτυξη των συγκοινωνιών στην ύπαιθρο χώρα και η αραίωση του ενεργού πληθυσμού. Τα παλαιότερα μπακάλικά που λειτούργησαν στο Ζωγλόπι ήταν: του **Ζαχάκου**, στη θέση του σπιτιού του **Χρήστου Γρυμπογιάννη** και αργότερα **Στέλιου Νασιάκου**. Επί ένα χρονικό διάστημα λειτούργησε το μαγαζί και ο **Χρήστος Γρυμπογιάννης**, κυρίως ως τσαγκάρικο. Στην ίδια περιοχή ήταν το μαγαζί του **Νικολού Κωστάκου**, εκεί που είναι τα σπίτια των αδελφών

Αποστόλης και Κώστας Κατσιούλας μπροστά στο μαγαζί του πρώτου

Βασίλη και Γιάννη Κωστάκου. Στο βόρειο μέρος της πλατείας ήταν το μαγαζί του **Γιώργου Παπασπύρου**. Στον ίδιο χώρο λειτούργησε αργότερα το μαγαζί του **Μήτρου Ράφτη** (γαμπρού του), σε νεότερο κτήριο. Μετά τον "επαναπατρισμό" το μαγαζί γνώρισε και άλλους μπακάληδες: τον **Σωκράτη Κατσαρό**, τον **Φάνη Μητσιάκη** και πάλι τον **Φώτη Ράπτη**, για να καταλήξει

Το μαγαζί Χρήστου Τσούτσουρα στο ισόγειο του σπιτιού Νίκου Μήτρα

σήμερα στους αδελφούς **Φέτσιου**. Ένα από τα αρχαιότερα μπακάλικά ήταν εκείνο του **Γρηγόρη Μήτρα**, στο ΝΔ μέρος της πλατείας που λειτούργησε και μετά το θάνατό του ο γιος του **Νίκος** και αργότερα ο **Χρήστος Τσούτσουρας**. Παλαιό μπακάλικο επίσης διατηρούσε ο **Θύμιος Παπαδημητρίου**, πρώτα στο ισόγειο του σπιτιού του γιατρού Παπαλεωνίδα και εν συνεχεία στο ισόγειο του Βακούφ'κου. Όταν το διώροφο σπίτι του γιατρού το αγόρασε ο **Γιώργος Ζάχος**, το έδωσε προίκα στο γαμπρό του **Λεωνίδα Καραγιώργο**, που άνοιξε κι εκείνος μαγαζί στο ισόγειό του. Μπακάλικο άνοιξε, μετά τον "επαναπατρισμό" στο "Βακούφ'κο" και ο **Αποστόλης Κατσιούλας**. Επίσης μπακάλικο άνοιξε στο ισόγειο του σπιτιού του **Γιώργου Γρυμπογιάννη** ο **Θόδωρος Καραγιώργος** με τη σύζυγό του **Βάγγιω** και πιο πάνω στο μεσοχώρι μετέφερε το μαγαζί του ο **Χρήστος Τσούτσουρας** σε ιδιόκτητο οίκημα. Επί ένα χρονικό διάστημα, μετά το 1950 μαγαζί είχε και ο **Χρήστος (Κίσιος) Κουμπούρας** στο ισόγειο του σπιτιού του. Ένα υποτυπώδες μαγαζί (παράγκα) είχε κάποιο καλοκαίρι ο **Κώστας Ξυδιάς** δίπλα από τη βρύση του Τσιόκη στο Παλιοζωγλόπι και ένα παρόμοιο ο **Αποστόλης Κατσιούλας** στη βρύση Ιτάμου. Πάνω από την ίδια βρύση λειτούργησε τα τελευταία χρόνια και κυλικείο μισθωμένο από τον **Ηλία Ράπτη**. Τα υπάρχοντα σήμερα μαγαζιά των: **Κώστα Κατσιούλα** (ταβέρνα), αδελφών **Φέτσιου**, **Σπύρου Κωνσταντίνου**, **Γιώργου Παπαστεργίου** και **Κώστα Τσιμάκη** (Χάνια), καμιά σχέση δεν έχουν με τα παλαιά.

«ΖΩΓΛΟΠΙΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ»

Ακούμε - Κρίνουμε - Προτείνουμε

Με τις Δημαιορεσίες της 6ης Ιανουαρίου 2013

Άλλαξαν οι αντιδήμαρχοι στο Δήμο Καρδίτσας

Νέα πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου αναδείχτηκε η δικηγόρος κ. **Αλεξία Νασιάκου**. Αντιπρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου επανεξελέγη ο κ. **Ιωάννης Ντελής** από την παράταξη της μείζονος μειοψηφίας. Γραμματέας εξελέγη ο κ. **Βασίλειος Μπατζιάκας**.

Οι νέοι αντιδήμαρχοι

1. **Παπαγεωργίου Σταύρος**. Αντιδήμαρχος Οικονομικών και πρόεδρος της Οικονομικής Επιτροπής.

2. **Παπαδημητρίου Χ. Χάρης**. Αντιδήμαρχος Διοικητικών Υπηρεσιών, Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Προγραμματισμού και Διαφάνειας.

3. **Κωτούλας Π. Φίλιππος**. Αντιδήμαρχος Τεχνικών Υπηρεσιών και Πολεοδομίας και κατά τόπο αρμοδιότητα στη δημοτική ενότητα **Μητρόπολης**.

4. **Κωστόπουλος Δημήτριος**. Αντιδήμαρχος Καθαριότητας και Δημοτικής Αστυνομίας.

5. **Κατσιαβάρας Β. Θωμάς**. Αντιδήμαρχος Πρασίνου, Περιβάλλοντος και κατά τόπο αρμοδιότητα στη δημοτική ενότητα **Καλλιφωνίου**.

6. **Αγραφιώτου Α. Ελένη**. Αντιδήμαρχος Κοινωνικής Πολιτικής-Υγείας-Πολιτισμού και Τουρισμού.

7. **Σούφλα Ουρανία**. Αντιδήμαρχος Ειδικών Πληθυσμιακών Ομάδων κα Αλληλεγγύης και κατά τόπο αρμοδιότητα στη δημοτική ενότητα **Ιτάμου**.

8. Τέλος, ο κ. **Μαρκινός Αθανάσιος** ορίστηκε εντεταλμένος δημοτικός σύμβουλος σε θέματα αγροτικής ανάπτυξης και κατά τόπο αρμοδιότητα στη δημοτική ενότητα **Κάμπου**.

Αντικαταστάθηκε ο **Λάμπρος Τσιούκης**

Με λύπη μας διαπιστώσαμε ότι μεταξύ των αντιδημάρχων που αντικαταστάθηκαν είναι ο συγχωριανός μας **Λάμπρος Θ. Τσιούκης**, αντιδήμαρχος καθαριότητας και υπεύθυνος για το τέρμα Δήμο Ιτάμου. Ο Λάμπρος τη διετία που υπηρέτησε ως αντιδήμαρχος εργάστηκε με ζήλο και προσέφερε σπουδαίο έργο στον τομέα της καθαριότητας. Γνωρίζοντας δε πολύ καλά την ιδιομορφία της περιοχής του τ. Δήμου Ιτάμου, έκαμε ό,τι καλύτερο ήταν δυνατό για την επίλυση των προβλημάτων που ανέκυπταν.

Με ικανοποίηση δεχτήκαμε το γεγονός ότι αντικαταστάτρια του κ. Τσιούκη για τον τ. Δήμο Ιτάμου ορίστηκε η συμπατριώτισσά μας (από το Καροπλέσι) κ. **Ουρανία Σούφλα**. Στην κ. Σούφλα, γνωστή για τη δραστηριότητά της περί τα κοινά και από άλλες θέσεις, ευχόμαστε καλή επιτυχία στο δύσκολο έργο της.

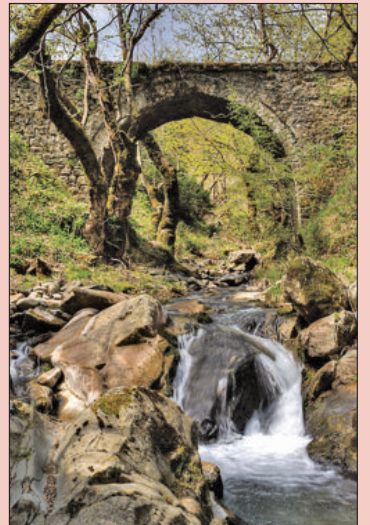
Τα αποτελέσματα του διαγωνισμού φωτογραφίας

«Η άγνωστη Θεσσαλία»

Η κριτική επιτροπή φωτογραφίας αποτελούμενη από τους Αργύρη Ζαφειρίδη, Καθηγητή Αγγλικών -Φωτογράφο, Μαρία Αθανασίου, Φωτογράφο, Βαγγέλης Ξένο, Φωτογράφο Άγριας φύσης, Μαρία Γώγου Φωτογράφο, Μάρη Τσαμακίδου, Εκπαιδευτικό- Φωτογράφο, επέλεξαν ανάμεσα από 150 περίπου φωτογραφίες που είχαν αποσταλεί στο διαγωνισμό φωτογραφίας με θέμα " Η άγνωστη Θεσσαλία", τη φωτογραφία του Κώστα Κορκόντζελου: **"Το πετρόχτιστο γεφύρι στη θέση "Χτίσματα" της Κοινότητας Ραχούλας"** για ανάρτηση στο Χατζηγιάννιο Πνευματικό Κέντρο Λάρισας.

Ο διαγωνισμός και η έκθεση διοργανώθηκαν στα πλαίσια του 5ου Νεανικού Φεστιβάλ ταινιών μικρού μήκους Λάρισας/ artfools video festival 2013 από την Περιφέρεια Θεσσαλίας , Περιφερειακή Ενότητα Λάρισας, την artfools, και το δίκτυο ΜΚΟ Θεσσαλίας.

Η έκθεση θα ξεκινήσει την Πέμπτη 14 Φεβρουαρίου από τις 16:00 μέχρι και την Κυριακή 17 Φεβρουαρίου.

Πρόβλημα με την υδροδότηση στο Ζωγρί

Επί 6 ημέρες έμεινε χωρίς νερό το Ζωγρί. Η αντλία της γεώτρησης καταστράφηκε με αποτέλεσμα να διακοπεί η υδροδότηση του οικισμού Ζωγρί. Ο Δήμος αγόρασε νέα αντλία και έτσι αποκαταστάθηκε η λειτουργία του αντλιοστασίου. Ευτυχώς που είναι χειμώνας και οι ανάγκες για νερό είναι περιορισμένες.

Ζημιές στα γεφύρια

Λόγω των ραγδαίων βροχοπτώσεων, στις αρχές του Γενάρη, ποτάμια και παραπόταμοι κατακλύσθηκαν από ορμητικά νερά, τα οποία προκάλεσαν ζημιές σε γεφύρια της περιοχής μας. Συνεργεία του Δήμου, μετά από μεγάλη προσπάθεια, αποκατέστησε τις ζημιές και την κυκλοφορία μέσω των γεφυριών.

Λίγα τα χιόνια
φέτος
στον Ίταμο

Φωτογραφίες
Ιανουαρίου 2013

Φαρμακείο
Αποστολία Α. Κατσιούλα
Τέρμα Ταυρωπού
(δίπλα στο Νοσοκομείο) - Καρδίτσα
Τηλ./fax: 24410 25689 - Κιν. 6949 720517

ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ - ΣΙΔΗΡΟΥ
ΘΕΡΜΟΜΟΝΩΤΙΚΑ
ΘΩΜΑΣ ΜΠΑΚΑΤΣΙΑΣ
ΚΑΛΛΙΘΡΟ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
ΤΗΛ.: 24410 81016, 81009
ΚΙΝ.: 6977665475, 6977600717

ΗΛΙΑΚΟΙ ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝΕΣ
MALTEZOS
ΛΑΜΠΡΟΣ ΝΤΙΝΟΣ
ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ 29 - ΚΑΡΔΙΤΣΑ
Τηλ.: 24410-23952 Κιν.: 6977393399

ΘΕΡΜΟΠΟΜΠΟΙ
ZANKER Γερμανίας - EHT GROUP
ΒΕΗ Νορβηγίας
ΛΑΜΠΡΟΣ ΝΤΙΝΟΣ
ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ 29 - ΚΑΡΔΙΤΣΑ
Τηλ.: 24410-23952 Κιν.: 6977393399